

Хочу бути Маминим сонцем!

Мрії-молитви дівчинки, яка ще добре і не вміє говорити, таки почули Небеса.

Тепер Злата — мамине і татове золотце

На нашій вулиці — знову свято. Не лише тому, що завтра «Волинь» виповнюється 80 років. Причина, через яку редакція газети радіє, — героїня нашої публікації з Волинського обласного спеціалізованого Будинку дитини потрапила в сім'ю. Після місяця знайомства і постійних відвідин Злату взяли із сиротинця добрі люди. Приємно відзначити, що це вже п'ята знедолена дитина, котра з допомогою наших газет покинула соціальний заклад і надалі житиме в родині

Тамара ТРОФИМЧУК

ДИТИНОЮ ЦІКАВИЛИСЯ РІЗНІ ЛЮДИ, АЛЕ ДО ОФОРМЛЕННЯ ДОКУМЕНТІВ СПРАВА НЕ ДОХОДИЛА

Зі Златою ми познайомилися у березні цього року, коли прийшли у Волинський обласний спеціалізований Будинок дитини поцікавитися, про кого з їхніх вихованців можна написати. Такі розповіді ми публікуємо для того, щоб привернути увагу потенційних батьків до малюків. Адже в питанні усиновлення зацікавленими є дві сторони: і діти, і дорослі.

Бо ж не тільки сироти мріють про маму й тата, а й деякі сім'ї довгими місяцями чекають своєї черги на всиновлення. Власне, у цьому й полягає мета нашої акції — розповісти про когось із сиротинця, щоб про нього дізналися люди, які хочуть усиновити дитину.

Юрист цього закладу Оксана Боярчук показала нам маленьку Злату. Про неї вихователі та няні казали, що вона «домашня», тобто не схожа на інших вихованців групи, адже перебування в соціальному закладі накладає на дитину свій відби-

ток. Злата виявилася гарненькою дівчинкою з перев'язочками на руках, пухкими щічками та широкою усмішкою. Вона лагідно горнула до кожного, хто брав її на руки, обнімала за шию. Дивлячись на її безпосередню поведінку, подумало-

«Не тільки сироти мріють про маму й тата, а й деякі сім'ї довгими місяцями чекають своєї черги на усиновлення.»

Як: «Що це маля робить у дитбудинку?» Як виявилось, мати відмовилася від неї після народження. У пологовому написала заяву про тимчасове владштування. І більше жодного разу до дитини не приходила.

Закінчення на с. 3

Дякуємо за 80 років довіри!

«Дід читав — і я читаю!»
volyn.com.ua

Завтра зустрінемо разом!

Златі. На повноліття. І в 2043-й

«Доброго дня, маленька дівчинко-золотко Златко! Сьогодні Твій портрет відкрив першу шпальту «Газети Волинь» напередодні її солідного 80-літнього ювілею! А Тобі лише два рочки. Тому й не можеш уявити навіть, як це багато!

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ, головний редактор «Газети ВОЛИНЬ»

Але я хочу, щоб Ти колись дізналася, чому саме сьогодні стала героїнею нашого святкового номера, 16 565-го за рахунком. Переконаний, ти ЗОЛОТІ чоловік і жінка, які віддали Тобі своє серце, нас неодмінно читають... Іх так зворушила розповідь на сторінках «Волинь», як Ти їх зачепила, виглядаючи в кожній тьоті і дядеві для себе Маму і Тата, що вони прийшли в Будинок дитини і забрали Тебе у свій дім... І вони збережуть цей номер до того часу, коли Ти самостійно зможеш давати оцінку цьому світу.

Тому я й хочу розповісти з відстані 2019-го, коли Тобі лише два рочки, що ж то за дяді і тьоті журналісти, які на газетних шпальтах вирішили поборотися за щастя дівчинки-сиротинки Златки. Чим вони живуть, про що мріють, що їм болить...

Знаєш, коли ми дізналися, що Ти нарешті дочекалася Маму і Тата, аж стрибали від радості! Бо, можливо, це наш найбільший протягом останнього часу успіх. Це те, що дає сили не опустити руки. Не здаватись. Любити свою професію! Бо друкована преса переживає зараз чорні часи. І не відомо, чи переживе. Більшість газет точно ні. Адже навіть багаті олігархи свої друковані видання закривають, бо «економічно не вигідно». Це при тому, що спочатку вони нечесними способами увійшли на ринок преси, часто пропонуючи свої «бойові листки» безкоштовно або за копійки. Звісно, щоб навішати передвиробничі локшини на вуха бідному українцеві, який все не може второпати, де буває безплатний сир...

При цьому держава, яка нібито відпустила пресу у вільне плавання, провівши її роздержавлення, від життя журналістів самоусунулась, залишивши їх сам на сам зі своїми проблемами: стрімким підняттям цін на папір, на друку, на доставку преси, тотальним закриттям поштових відділень... Як не прикро, самоусунулась і Національна спілка журналістів України, яка взагалі не зрозуміло чим займається...

І найстрашніше, що це відбувається у час війни з Росією. Сподіваюся, коли Ти це читатимеш, наші мужні воїни вже виженуть ворога з нашої землі. Але зараз, коли Путін бомбардує Україну не тільки мінами чи снарядами, а й словом, —

патріотичні видання на зразок «Газети Волинь» потрібні країні, як повітря, як кров. І тут, в тилу. І там — на передовій. Чого варті дзвінки хлопців із фронту! Ось що буквально просив нас нещодавно офіцер із волинської 14-ї ОМБр: «Пришліть «Волинь», бо хочемо знати, що діється вдома. А тут,

«Пришліть «Волинь», бо хочемо знати, що діється вдома. А тут, в окопі, не дуже ловить той інтернет. Та й не всі з бійців уміють користуватися тим інтернетом, не всі мають хороші телефони для цього. А будь-яка звістка з рідної землі дає можливість забути, де ми є, і хоч на мить подумки побувати вдома...»

Пишу це, а в голові молотком вистукують слова нинішнього глави Офісу Президента Андрія Богдана: «Як довела наша виборча кампанія, ми спілкуємося із суспільством без посередників, без журналістів...». Це каже той, хто прийшов до влади завдяки свободі слова в країні, яку гарантував попередній Президент Петро Порошенко. За що, власне, і оплатився — канал «1+1» зробив усе, щоб змістити президента-патріота.

Наймішніше, що пан Богдан днями накинувся вже і на своїх «Слуг народу» — депутатів, які не дали в парламенті «одобрямс» під час голосування за дозвіл прослуховувати депутатів... Кажуть, кричав: «Розпустити їх!» Натомість Президент, як написали провідні ЗМІ країни, спочатку втихомирив пана Богдана, а потім почав розпитувати в голові парламенту Дмитра Разумкова, чому ж депутати не голосували. Грають у доброго

«царя-батюшку» і погане оточення... Злато, сподіваюся, до того часу, коли Ти самостійно зможеш читати, ні про яких «царів-батюшок» говорити вже не будуть, а пан Зеленський все ж увійде в історію, а не наслідить у ній. Бо народ віддав йому всю повноту влади з надією вирватись із дна, адже справді так бідно жити не може одна з найбагатших за природними ресурсами і людським потенціалом країна світу! Але поки що обіцянки перетворюються на цяцянки — в країні відбувається черговий перерозподіл власності: забираємо в чужих олігархів, щоб віддати своїм. І при тому триває жорстока війна, яка забирає найкращих синів і дочок нашої землі...

Але сьогодні хочеться говорити не про олігархів, а про тих, без кого не була б можливою ні наша праця, ні Твоя історія, — про наших читачів, яких маємо десятки тисяч! Тільки «Газета Волинь» двічі на тиждень заходить щоразу у 25 тисяч осель волинян, а ще ж у неї є три юні доньки: тижневик «Цікава газета на вихідні» (майже 16 тисяч) та місячники «Читанка для всіх» (8 тисяч) і «Так ніхто не кохав» (9 тисяч). А це — велика сила!

І ще тут я хочу сказати, що величезну роль у тому, що Ти, Златко, тримаєш зараз міцно-міцно за ручку маму і тата, відіграли тьоті-дяді, які доставили газету «Волинь» і її доньку «Цікаву газету на вихідні», з яких усі дізналися, що Ти така маленька і така беззахисна. Ці тьоті-дяді — листоніші. І не знаю, чи буде ще така професія, коли ти виростеш (хоча у знаменитому постапокаліптичному фільмі Кевіна Костнера «Листоноша» славу «пошталійоношу» висловлюють із 2043-го року, коли тобі буде трохи більше, як 25, а «Газети Волинь» — уже 104), але сьогодні, напередодні 80-річного ювілею, я хочу сказати цим людям велике «Дякую!». Ми з ними увесь цей час крокуємо поряд. Вони несуть наші думки і помисли наших сердець у домівки читачів.

Так, у них теж непростий зараз час: закриття поштових відділень, скорочення листонош, що болочне вдарило і по нас. Особливо по «Газеті Волинь», яка виходить двічі на тиждень. А носять її не завжди двічі. І вона, дворазова, звісно, дорожча за одноразові тижневики. Тому я хочу доземою вклонитися тій армії читачів-патріотів, які все ж не зраджують любові до нас і продовжують родинну традицію щодо газети «Волинь»: «Дід читав — і я читаю!». А у багатьох випадках ще й передплечують разом з іншими плодами праці нашого колективу — тижневиком «Цікава газета на вихідні» та місячниками «Читанкою для всіх» і «Так ніхто не кохав».

Закінчення на с. 3

РЕКЛАМА

Не дайте поганому зору забрати мрію!

01.10 → Ковель
02.10 → К.-Каширський
03.10 → Рожище
07.10 → Стара Вижівка
08.10 → В.-Волинський
09.10 → Ківерці

ЦЕНТР ВІДНОВЛЕННЯ ЗОРУ АНАТОЛІЯ СОВВИ

Заслужений лікар України Анатолій Совва

Приєм за попереднім записом:
0 800 331 331
давічки з усіх операторів безкоштовні
м. Луцьк, проспект Волі, 52

Читайте у «ЦІКАВІЙ ГАЗЕТИ НА ВИХІДНІ» за 26 вересня:

Шамана не пустили до «демона Путіна»

Монахія родом із Волині всиновила 9 дітей

Від першого шлюбу у Катерини Кухар залишилися син і прізвище

«ЦІКАВА» ЗА 26 ВЕРЕСНЯ ВЖЕ У ПРОДАЖУ

Як прожити до 100 років на своїх ногах і при своєму розумі

А на сайті volyn.com.ua — ще більше неймовірних історій!

Пряма мова

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, під час виступу на 74-й сесії Генеральної Асамблеї ООН розповів про втрати нашої країни від російської агресії:

Сталий розвиток неможливий під звуки пострілів і вибухів, неможливий там, де панують агресивні геополітичні стратегії... На окупованій території залишилися 80% вугільних шахт і банківські активи на 5 млрд доларів, а Українська держава втратила понад 15% ВВП та 15% промислового виробництва. Але найголовніше, що втратила Україна, — понад 13 тисяч громадян... Утім, я вірю, що разом із міжнародними партнерами політико-дипломатичним шляхом ми зможемо домогтися повернення наших територій, припинення війни та панування миру.

РЕКЛАМА
050 994 9907 4 820230 060010

■ Тема номера

Чому я читаю 80-річну «Газету Волинь» і раджу вам?

Це запитання ми поставили яскравим особистостям нашого краю, переможцям редакційної акції «Герої нашого часу. Людина року» і лауреатам журналістської премії імені Степана Сачука «За служіння суспільству»

«ДЯКУЮ ВАМ ЗА ТЕ, ЩО ВИ Є»

Валентина МИХАЛЬСЬКА, волинська художниця із села Хворостів Любомльського району, перший лауреат обласної мистецької премії імені Йова Кондзелевича, нагороджена орденами Княгині Ольги III і II ступенів. У творчому доробку мисткині — понад 1000 робіт, які експонувалися на 30 виставках України та за її межами. Засновано іменну премію Валентини Михальської, яку вручають молодим художникам Волині. Пані Валентина несе особливу місію — світла й добра у мистецтві, вона стала лауреаткою премії «За служіння суспільству» імені Степана Сачука

Фото з архіву «Газети Волинь»

Лариса ЗАНЮК

Чому я читаю «Волинь»? Люблю цю газету, бо тут працюють гарні та сонячні люди! Дякую «Волині», що познайомила мене з унікальними людьми. Журналісти — особливі, ціную вас за високу порядність, освіченість, за чудовий внутрішній світ. Я не знайома з тими, хто був біля джерел створення видання і передав свої знання і вміння, але знаю теперішніх, шаную за слово, за те, що справжні, щирі, що люблять свій народ, рідний край, а без цього газета не могла б існувати протягом стількох десятиліть. Дожити до такого поважного й мудрого віку — дуже почесно. Мені втішно, що маю можливість сказати на шпальтах 80-річного видання «Дякую вам за те, що ви є», — і ба-

жаю газеті довголіття, а людям, які її створюють, — щастя. Щаслива людина, яка любить і любов дарує іншим, випромінює доброту і світло. Хай ця енергія і Божа любов буде з вами і передається читачам! Газета «Волинь» стільки літ тримала планку, мала високий рейтинг — її хотіли читати. Дякую редакції за неймовірну підтримку мене як особистості та творчої людини. Мабуть, рідко кому випадає отримувати такі високі нагороди, які я приймала від «Волині». Це і перемога в акції в числі десяти «Самородків із народу», і премія «За служіння суспільству» ім. Степана Сачука. А ще редакція ініціювала випуск поштової марки з моїми картинами. Вдячна не лише від себе, а й від інших за добре ставлення до своїх читачів, за любов до України. ■

«У «ВОЛИНІ» МЕНЕ ЗАВЖДИ ПРИЙМАЮТЬ ЯК НАЙДОРОЖЧОГО ГОСТЯ»

Після виходу на пенсію житель Володимир-Волинського Ярослав Царук придбав велосипед і у 1990-х поїхав ним по волинських селах, аби зібрати свідчення про трагічні сторінки польсько-українського конфлікту у 1940-х роках. Не міг терпіти неправди, коли у Волинській трагедії односторонньо звинувачували українців. Тим паче, що його рідне село Заболоття біля Володимира-Волинського спалили поляки, вбивши 29 людей, у тому числі і членів його родини. За багато років «з'їздив» кілька велосипедів і побував у сотнях населених пунктів

Фото volyn-museum.com.ua

Василь УЛІЦЬКИЙ

«К»оли записував свідчення, старався не пропустити жодної скривдженої людини, якої б національності вона не була. Все горе і всі біди перерахував — і українців, і поляків, і євреїв...» — такого правила дотримувався під час цієї надзвичайно важливої праці-місії. Результатом його титанічної роботи стали кілька книг, десятки зошитів та аудіозаписів зі свідченнями, які передав в архів. Його розвідки лягли в основу багатьох публікацій у «Волині» та інших ЗМІ.

Ярослав Васильович Царук є почесним громадянином Волині, міста Володимира-Волинського та Володимира-Волинського району. І має хоч і неофіційне, але не менш почесне

звання — «народного професора». Цілком заслужено, бо фактично замінив собою цілий інститут!

— Насамперед просто раджу читати і — побільше. Читання робить людину людиною. На жаль, зараз я погано бачу, тому вже не можу читати. Але коли зір був кращим, то не пропускав жодного номера «Волині». Коли ж бачити став гірше, то скооперувався із сусідом-пенсіонером, — носив до нього улюблену «Волинь» — і він голос читав. На жаль, сусід помер у лютому цього року... А ще я завжди з приємністю згадую свої візити в редакцію — мене приймають як найдорожчу людину! Горджуся «Волинню», горджуся тим, що знаю її чудовий колектив, і зичу йому всіх благ! ■

«СПАСИБІ ЗА «ФРОНТОВУ ЧИТАНКУ» І ФІЛЬМ «Я ВІРЮ, ЩО ЗАКІНЧИТЬСЯ ВІЙНА»

Учитель музики з 27-річним стажем, учасник АТО із села Скригове Горохівського району Михайло Васильович Харків (на фото) на війні отримав псевдо Баян, але вже після першого бою на передовій бійці «перехрестили» його на Урагана, бо вмів добре дати перцю ворогові. Чоловік 15 місяців захищав на фронті незалежність України, а повернувшись, подякував Богові за збережене життя і спорудив у своєму селі капличку

Фото з архіву Михайла ХАРКІВА

Олег КРИШТОФ

У 2016-му ветеран став переможцем акції «Газети Волинь» «Людина року» і отримав редакційний «Оскар» — «Крилатий пуг».

— Газета цікава тим, що всебічно висвітлює життя Волині, України та світу. Крім того, видання не заполітизоване. Зажда цікаво прочитати

різні думки земляків про резонансні події. У редакції працюють справжні професіонали. А ще вражає, що редактор «Волині» не раз бував у фронті війни, і навіть — у вишванці. Як учасник бойових дій дякую газеті за «Фронтіву читанку» і фільм «Я вірю, що закінчиться війна!» Хочу побажати колективу міцного здоров'я, мирного неба і гострого пера! ■

Доброго дня вам, люди!

ФОТО VIKKA.UA

Уже 80 літ — триває політ

27 вересня 1939 року побачив світ перший номер газети, яка тоді називалася «Вільна праця». Цей примірник нам колись подарував читач і дописувач Володимир Гаврилюк (на фото)

ФОТО з архіву «Газети Волинь»

Кость ГАРБАРЧУК

Четвертий тиждень йшла Друга світова війна. Польщу роздерли два агресори: Сталін та Гітлер, а Західну Україну захопили совети. Комуністична влада важливого значення надавала ідеологічній роботі. І вже через 9 днів після того, як Червона армія увійшла в Луцьк, з'явилася партійна газета. Згодом вона була перейменована у «Радянську Волинь».

Давно канула у небуття КПРС, немає тоталітарної імперії, а газета «Волинь» приходить до своїх читачів — з добрими намірами. Дякуємо за довіру! Залишайтеся з нами!

Як ми усією нацією писали футбольний гімн

Наша дитяча сутність лишається в нас. Навіть стаючи дорослими і демонструючи власну впевненість, ми ховаємо десь далеко оту віру маленької людини у чесність та справедливість

Людмила ВЛАСЮК

В дитинстві ми з друзями любили на вулиці ганяти м'яча навесні, влітку і восени. Взимку ж брали власноруч зроблені сніжні-такі ключки, шайбу і йшли на лід. А коли вже із сунітками поверталася до хати в мокрих чоботях, чула бурмотіння: «Недівачка та справа». Але ж я знала, що за бабусиним невдоволенням ховається турбота, і вона швиденько ставила моє важке від снігу взуття на теплу грубу. Але ми любили спорт і тодішніх зірок. Нічого не знали ні про їхні заробітки, ні про шкідливі звички. Просто ця гра кликала нас і в осінній дощ, і в зимову завірюху.

І коли у 2012 році оголосили конкурс на написання народного футбольного гімну «Єврохит — пісня для країни, гордість для історії», захопилася цієї ідеєю. Це мала бути така собі пісня-кричалка, яку б легко підхопив увесь стадіон. Слова — мої, а музику написав учитель співів Віктор Оксенюк. Звісно, що записували все це в домашніх умовах, через старенький плеєр, із неякісним звуком. Але дитяча віра в диво у двох дорослих людей усе ж жеврліла в серці. Участь у конкурсі брали професійні письменники та музиканти і прості фанати — такі, як ми. Надійшло більше 2 тисяч варіантів тексту та музики, серед яких статус неофіційного гімну Євро-2012 здобула пісня «Вболівай» Дмитра Голуба із Житомира.

Ми не розчарувалися, бо відчували той самий драйв, коли ганяли м'яча у дитинстві. Сьогодні вже виростили нові кумири, які захищають честь своєї країни. Але футбольні фани так жодного разу і не заспівали цю переможну пісню на стадіонах.

«Пані, сідайте — ось є вільне місце»

Обертаюся у тролейбусі на голос кондукторки, яка ходить по салону, обличчюючи пасажирів

Катерина ЗУБЧУК

Парадоксально, що дивує така привітливості, але це дійсно так. І все через те, що частіше можна почути невдоволене: «Ну чого ви всі зчухи невдоволені? Іншим заходиться як — по ваших головах?» Добре, що не прозвучало слово «стовбичити».

Ця кондукторка, котра щоразу привертає увагу своєю добро-

зичливістю, — жінка, до речі, уже поважного віку. На жаль, не заважила, на якому маршруті працює. Але якщо вона прочитає ці рядки, то впізнає себе. Як і пасажирів, яких обслуговує. Бо кондуктор не просто привітлива — жінка ще й, мабуть, відчуває, що дехто дивиться на неї зі співчуттям: мовляв, у такому віці краще б уже вдома посидіти, а не курсувати по салону, розсобилюючи в час пік, коли непросто розминутися. І ось на ці співчутливі погляди у неї свої контраргументи. «Ви думаєте, я б працювала у своїй 72, маючи стажу більш як пів-

Канадська українка і на чужині підтримує земляків

Любов Василів-Базюк родом із Видерти Камінь-Каширського району. У вересні 1939-го разом із близькими покинула Україну і проживала у Холмі, у європейських таборах для переселених осіб, а з 1949-го Канада стала для неї другою батьківщиною

Лариса ЗАНЮК

Попри розлуку з рідним краєм почесний професор Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, письменниці, науковець, патріотка, благодійниця — завжди серцем з Україною. Вона була тут 11 разів, востаннє — у 2012-му. 30 вересня Любов Василів-Базюк відзначати 90-річчя. Тож колектив науковців факультету іноземної філології Лесиною вишу подав до Канадського інституту українських студій при Альбертському університеті дослідницький проект «Життєвий і творчий шлях Любові Василів-Базюк як символ незламності українського духу», щоб через прочитання і переклад роману відомої землячки привернути увагу молоді до правдивої історії нашої країни, написаної очевидцею. Днями завітали науковці із Канади, зокрема доктор філософії Валерій Полковський, аби продовжити місію Любові, яка співпрацює з тамтешнім Науковим товариством імені Шевченка, Волинською та Рівненською богословськими академіями, товариством «Холмщина», дає пожертви церквам, заснувала іменні стипендії семінаристам Луцька та Рівного, надсилає книги до освітніх закладів та бібліотек, зокрема 9 своїх романів на основі спогадів очевидців.

27 ВЕРЕСНЯ
Сонце (схід — 7.11, захід — 19.07, тривалість дня — 11.56). Місяць у Діві. 27–28 дні Місяця. Іменинники: Іван, Макар, Гнат.
28 ВЕРЕСНЯ
Сонце (схід — 7.13, захід — 19.05, тривалість дня — 11.54). Місяць у Діві, Терезах. 28–29–1 дні Місяця. Іменинники: Максим, Дмитро, Леонід, Степан.
29 ВЕРЕСНЯ
Сонце (схід — 7.14, захід — 19.03, тривалість дня — 11.51). Місяць у Терезах. 1–2 дні Місяця. Іменинники: Людмила, Йосип, Віктор, Юхимія.
30 ВЕРЕСНЯ
Сонце (схід — 7.16, захід — 19.00, тривалість дня — 11.44). Місяць у Терезах, Скорпіоні. 2–3 дні Місяця. Іменинники: Віра, Надія, Любов, Софія, Ілля, Мирон.
1 ЖОВТНЯ
Сонце (схід — 7.19, захід — 18.56, тривалість дня — 11.37). Місяць у Скорпіоні. 3–4 дні Місяця. Іменинники: Ірина, Іларіон, Аркадій.
2 ЖОВТНЯ
Сонце (схід — 7.21, захід — 18.54, тривалість дня — 11.33). Місяць у Скорпіоні, Стрільці. 4–5 дні Місяця. Іменинники: Костянтин, Ігор, Олексій, Федір.

■ Погода

«А літа теплого вже ніби не було»

Зросилася трава і вся пожовкла. І зранку кризь прозоре своє скло Я чую холоду осінні недомовки...

Так пише поетеса Марина Кузьменко. А за прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометеоцентру Лесі Пасічник, **27 вересня — мінлива хмарність, без істотних опадів.** Вітер східний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 5–10 градусів тепла, вдень — 17–18 вище нуля. **28-го — хмарно, без істотних опадів, вдень місцями дощ.** Вітер південно-західний, 7–12 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 7–11 градусів тепла, вдень — 16–21 із позначкою «плюс». **29-го — мінлива хмарність, вночі невеликий дощ, вдень без істотних опадів.** Вітер південно-західний, 7–12 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 7–12 градусів тепла, вдень — 14–19 вище нуля. **30-го — мінлива хмарність, вночі без істотних опадів, вдень місцями невеликий дощ.** Вітер південно-західний, 7–12 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 7–12 градусів тепла, вдень — 15–20 із позначкою «плюс».

За багаторічними спостереженнями, найтепліше 27 вересня було 2012 року — плюс 28, найхолодніше — 1977-го — мінус 2 градуси.

У Рівному 27, 28 вересня — мінлива хмарність, без опадів. Температура повітря — плюс 10–18. **29-го, 30-го** — вдень невеликий дощ. Температура повітря — 10–19 градусів тепла.

■ Анекдот

Мовчки бий у пил і усміхайся!

Тато виховує дочку. Розповідає про те, що вона повинна бути жіночною, слухати в майбутньому чоловіка, бути турботливою берегинєю своєї родини. Але, як справжній батько, він хоче застергти донечку перед усіма ймовірними небезпеками, яких аж занадто багато у сучасному жорстокому світі: — І не забувай, серденьку, ти в мене дівчинка. Жодної агресії. Мовчки бий у пил і усміхайся!

Ведучий рубрики Костянтин ГАРБАРЧУК.
Тел. 72-51-02

Погляд

0 800 505 200

— Куди пропав наш Президент? — запитую колегу за кілька днів до його поїздки у США.

— Та ніби на місці, — відповідає. — Підписує укази, ходить на якісь наради і зустрічі.

— Та я про інше: щось він давно показав не розносив чиновників, не їв шаурми з кіоску чи хоча б сала на капоті, не запускав ніяких флешмобів, не ходив у народ без краватки...

Василь УЛІЦЬКИЙ, заступник головного редактора «Газети Волинь»

Виявилось, я даремно переживав. Президент «з'явився», як на замовлення — у той же день. Виступив із зверненням до громадян про «найбільший флешмоб» — заклик «здавати» поганих хлопців Національному антикорупційному бюро (НАБУ). У притаманному йому кварталівському стилі пан Зеленський заявив: «Якщо у вас вимагають хабар, пропонують відкат чи будь-яку іншу

корупційну схему, будь ласка, не мовчіть. Не потрібно писати в соціальних мережах — «усе пропало», «ці — такий ж, як ті», «Зеленський поставив своїх рішал»... Ось телефон — це «гаряча» лінія НАБУ. Телефонуйте 0 800 505 200 і повідомляйте...»

Послухав главу держави і посміхнувся. Бо уявив, як народ — від олігарха Коломойського до таксиста в райцентрі — починає набирати номер телефону НАБУ, каятись і «здавати»...

Але найбільше сподобалась кінцівка промоу: «Я починаю із себе, — заявив Зеленський. — Підписую прийнятій парламентом Закон про ім-

пінмент Президента». Тут я вже сміявся вголос. Справа в тому, що експерти закон про імпінмент називають законом про неможливість імпінменту, — настільки там складна і довга процедура, яка вимагає навіть не дві третини голосів депутатів, як для змін у Конституцію, а три чверті. А якщо суд не знайде порушень з боку гаранта, то нардепи мають просити у нього вибачення. Так каже закон. Добре, що не на колінах...

А потім прокинулось і саме НАБУ. У своїй заяві вони пояснили, що не займаються усіма «корупційними діями», а тільки тими, в яких замішані найбільш «шишки». Тому якщо всі почнуть телефонувати тільки до них і повідомляти про всіляких «дрібних» чортів, точніше чортів, — ніякий телефон не витримає. Мовляв, є ще ДБР, СБУ і т. д. ...

І от після цього остаточно стало ясно, що «номер» у Володимира Зеленського вдавня на всі сто. Якраз за це його, холера, люблять! Бо без таких театральних піар-акцій Зеленський — не Зеленський. Народ за багато років звик, що він повинен розважати. І поки що в нього це непогано виходить, навіть на найвищій посаді. Тож серіал із велосипедями-шаурмою триває. До наступної серії! ■

Хочу бути Маминим сонцем!

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

«Пощастило дитині», — кажуть про маленьку дівчинку працівники обласного сиротинця, звідки її вже забрали нові батьки.

Тепер Злата — мамине і татове золотце

Закінчення.
Початок на с. 1

Тамара ТРОФИМЧУК

У «Волині» та «Цікавій газеті на вихідні» синхронно вийшли публікації про Злату, і ми почали чекати. Оскільки це не перша така розповідь, то вже знали, що для позитивного вирішення знадобиться ба-

гато часу, а іноді результату може й не бути взагалі. А дже потенційні всиновителі не приходять у сиротинець наступного дня після появи статті на світ. Як свідчить наша практика, на це потрібно кілька місяців, іноді пів року. Газета має потрапити на очі саме тим людям, яким це необхідно. Вони мусять осмислити прочитане, все зважити і зробити перший крок.

Від появи цієї публікації також минуло понад пів року. Це було більше, ніж зазвичай, що спов-

нило нас непевністю та тривогою. Хоча Златою цікавилися і волиняни, й українці з-за кордону, й оформлення документів справа не доходила. Одна подружня пара українців написала електронного листа аж із Німеччини. Жінка повідомляла, що прочитала розповідь на сайті й хотіла б із чоловіком усиновити дівчинку, але не має контак-

тів Служби у справах дітей у Києві. Телефони ми надіслали, однак на тому листування припинилося.

«МАЛА ПОБАЧИЛА ЖІНКУ, ЯКА ПРИЙШЛА ЗА НЕЮ, СХОПИЛА ЇЇ ЗА РУКУ І БІЛЬШЕ НЕ ВІДПУСКАЛА»
Люди, яких зацікавила наша героїня, з'являлися і зникали, а разом із ними — наша надія. Зізнаюся, не раз опускалися серце, коли після дзвінка у дитбудинку юрист Оксана Боярчук ка-

зала: «На жаль, у нас нічого нового. Ніхто більше до Злати не приходив». Ми розуміли, що на це є серйозна причина — одне око у дитини повністю незряче. І все ж продовжували вірити в чекати. А для підтримки духу згадували своїх попередніх героїв, яких взяли у сім'ї після виступу газети. Це наша перша «ластів-

ка» — півторарічна Іванка, 8-літній Миколка із старшою сестрою Іриною, котрих добрі люди забрали з інтернату у прийомну сім'ю, 3-річний вил-інфікований хлопчик, який зараз живе у гарній родині. Усиновлення всіх цих дітей було справжнім дивом. До приходу представників нашої редакції в дитбудин-

нок ними ніхто не цікавився. Такого ж дива хотілося і для Злати.

І ось нарешті цей день настав. Зателефонувавши в черговий раз пані Оксані Боярчук, почули довгождану: «Злату забрали. Спочатку під опіку, але з подальшим усиновленням. Це сталося приблизно місяць тому». Юрист розповіла, що батьки прийшли в сиротинець із рішенням виконкому про призначення їх опікунами. У присутності Служби у справах дітей було складено акт про передачу дівчинки. Чоловікові й дружині віддали всі документи, медичну випуску та карточку профцелень. «Златина група саме гуляла на вулиці, коли вони прийшли і дитина їх побачила, — продовжила Оксана Ростиславівна. — Після цього вже у групу вона не хотіла йти, відмовилася навіть їсти. Тільки міцно схопила жінку за руку, і поки оформляли документи, весь час сиділа з нами й трималася за неї».

Що ж, довгоочікуваний і щасливий фінал: ми раді за Злату, яка потрапила в хорошу сім'ю. Але болить душа за іншу дівчинку-сироту — Настю, про яку також писала «Волинь».

Її матір теж позбавили батьківських прав, а дитину віддали на утримання держави. З першого погляду на неї можна зрозуміти, що дівчинка не знала батьківської ласки. Наче маленьке пташеня, Настя готова гурнутися до кожного, хто візьме її на руки. Вона багато усміхається і дуже любить товариство дорослих. А коли плаче, то робить це так щиро, що, здається, нещасної дитини на світі немає. Тому дуже хочеться, щоб знайшлися добрі люди, готові витерти сльози маленькій Насті і зробити так, щоб її дитяче серденько більше не боліло. ■

Весела й активна Настя подарує радість людям, які погодяться забрати її до себе.

Тема номера

«У моїй родині «Волинь» — як член сім'ї»

Відомого аграрія Віктора Шумського із села Ратнів Луцького району добре знають і на Волині, і далеко за межами області. Його успішне СГПП «Рат» журналісти називають «Господарством, яке не зачепила криза». У ньому приємно дивують і виробничі показники, і уважне ставлення до людей. Про щорічні премії кращим працівникам у Ратневі ходять легенди. Раніше це були автомобілі та дороговартісна побутова техніка. Нині — солідні грошові винагороди. Віктор Анатолійович усе життя працює в рідному селі. Попри те, що живе близько від Луцька, досі мешкає в хаті, в якій виріс. «Я дорожу своєю сім'єю, своїми синами, які трудяться разом зі мною в господарстві, друзями, з якими мені приємно спілкуватися, трудовим колективом, з яким ми спільно працюємо і відпочиваємо. Сьогодні я щасливий, тому що можу допомогти іншим», — сказав пан Віктор в одному з інтерв'ю нашій газеті. Людська скромність і порядність Віктора Шумського разом із успіхами господарства роблять його надзвичайно цікавим для журналістів і читачів «Волині», які у 2018-му визнали керівника «Рат» «Людиною року» — переможцем акції «Герой нашого часу»

Тамара ТРОФИМЧУК

Якщо висловити моє ставлення до «Волині» одним словом, то це буде слово «люблю». Я люблю вашу газету за те, що вона цікава. Коли заходить мова про пресу нашої області, кажу це всім своїм знайомим. У моїй родині «Волинь» — як член сім'ї. У нас удома її передплачують стільки

часу, скільки я себе пам'ятаю. Колишній редактор, світлої пам'яті Степан Дорофійович Сачук, був для мене не тільки наставником, а й добрим другом. Приємно, що після нього газета не знизилася свого рівня, а йде вперед, розвивається. Зараз це не просто одна газета, а цілий медіа-холдинг: крім «Волині» редакція випускає ще кілька видань, має сучасний інтернет-сайт і на-

«Крилатого пугла» Віктору Шумському (праворуч) ми вручали прямо на живному полі.

Колишній редактор, світлої пам'яті Степан Дорофійович Сачук, був для мене не тільки наставником, а й добрим другом.

віть свою телевізійну групу, яка знімає сюжети.

Газета «Волинь» давно для мене стала головним джерелом інформації. Довіряю їй, бо це перевіре-

не часом тривалістю у 80 років видання. Як багатолітньому передплатнику мені не раз доводилося переконуватися в її авторитеті та правдивості. Ба-

жаю журналістам «Волині» не опускати планки досагунотого, гідного тиражу і, відповідно, гідної оцінки читачами газетярської праці, бо хто володіє інформацією — той володіє і світом! А це — бути незмінно потрібними й цікавими людям, на благо яких ви пишете. ■

Завтра зустрінемо разом!

Златі. На повноліття. І в 2043-й

Закінчення.
Початок на с. 1

Олександр ЗГОРНАЄЦЬ,
головний редактор
«Газети ВОЛИНЬ»

А нам, Злато, сьогодні як ніколи потрібна підтримка наших читачів. Вони — наші олігархи. Наші ангели-рятівники. Оці маленькі люди (як їх часто називають «слуги народу») з Чуйним Патріотичним Серцем, які, економлячи на необхідному, збирають копійку до копійки, щоб передплатити «Газету Волинь» і її друковані доньки. Наші читачі — це наш єдиний шанс вистояти. Ті, хто каже, що газет не випускує, бо «читає інтернет» — зазвичай взагалі майже нічого не читає. Ну, переглядає картинки і смішне відео. Ставить лайки. Такий собі «95 квартал» в мініатюрі. А що залишиться в голові після цих лайків? «Ги-ги-ги»?..

Без сумніву, інтернет — чудовий світ. З висоти років Тобі буде трохи доросліш. А коли плаче, то робить це так щиро, що, здається, нещасної дитини на світі немає. Тому дуже хочеться, щоб знайшлися добрі люди, готові витерти сльози маленькій Насті і зробити так, щоб її дитяче серденько більше не боліло. ■

Зрештою, газета — це зовсім інше. Її можна потримати в руках, відчути на дотик навіть солдату в окопі, — як матеріалізовану вісточку з рідного краю, його частинку. Про що нас, власне, й просять наші воїни. Інтернет та паперова преса — це як кіно та театр, — ніби схожі, але не однакові, і, сподіваємось, кожному з них буде місце під сонцем.

Наша «Волинь» має не лише 80-річну історію, а й чудові традиції, які полегшують у тому, що правдиво інформувати про події, возвеличити людину праці, героїв нашого часу, відреагувати на людський біль, проблему, не прислуговувати владі і дорожити словом. Ох і сердюся я часто, коли приносять матеріал, написаний «однією лівою»! Кажу: «Ну як же так можна не любити справу, якою ти займаєшся? Там же стоїть твоє призвіще — те, що перейшло від предків...»

Інакше ж не може бути! А дже газету «Волинь» («Радянську Волинь») творили невідомі люди. Їх знають не лише на Волині, а й в усій країні. На жаль, відійшли у Вічність Охим Лазебник, Яків Чернявський, Анатолій Дмитров, Полікарп Шафета, Степан Сачук, Микола Олійник, Олександр Богачук, Петро Мах, Святослав Крещук, Євген Грушка, Микола Зінчук, Петро Боярчук, Володимир Калитенко, Анастасія Філатенко, Роман Філаровський... Зате імена Володимира Лиса, Валентин Штинько, Василя Залевського, Олександра Нагорного продовжують бути

на слуху в журналістських та літературних колах.

І творять «Волинь» зараз невідомі люди! Ця тьота в окулярах з газети, яка на трішки взяла Тебе на руки, щоб розповісти читачам про біль і найза-

Интернет та паперова преса — це як кіно та театр, — ніби схожі, але не однакові, і, сподіваємось, кожному з них буде місце під сонцем.

повітнішу мрію дворічного ангеліка. — це Тамара Трофимчук, наш відповідальний секретар. Після її публікації, завдяки сприянню листоноші і чуйним серцям читачів «Волині», ще четверо дітей зі схожою на Твою долю знайшли собі Маму і Тата. Так що, Злато, можеш вважати Тамару Сергіївну своєю Хресною.

Скажу, що ніхто так тонко не розбирається в українській і світовій політиці, як Василь Уліцький. А Галину Світліковську давно вважають міністром охорони здоров'я Волині і вона може дати фору нинішній пані міністерці.

Хай хтось із журналістів спробує позмагатися у пошуку інформації з Миславом Козополом, з Сергієм Наумом — у репортажах із плавання на байдарках або експедиціях за історичними скарбами чи кавунами на Волині, у знанні літератури — з нашим редакційним бібліотекарем Костянтином Гарбарчуком, а в оформленні публікацій — з головним художником редакції Олександром Міщуким і його командою у складі Олександра Філюка і Лариси Дубняк.

Якби всі так чесно бачили податки, як наші бухгалтери Тамара Вдовиченко і Марина Харчук, Україна була б однією з найбагатших країн світу (у нас ціла колекція подяк від податкової) — такого висновку дійшли представники редакційного економічного блоку Алла Лисова, Сергій Борох і Руслана Тимошук. І тоді б редакторка відділу соціального захисту Євгенія Сомова мала б менше болючих листів із проханям допомогти переархувати мізерну пенсію...

Мало яке поштове відділення на Волині і Рівненщині не відділяло Петро Рузак і Микола Рymar — люди, які у нас відповідають за розповсюдження і передплату. А боротьбу за чистоту та велич рідного слова активно ведуть трударі з редакційного секретаріату: Олександр ЗГОРНАЄЦЬ, головний редактор «Газети ВОЛИНЬ»

на Харчук, Олена Місюк, Галина Крещук, Людмила Погребняк, Василь Голік, Марія Бортник і Віра Гунчик.

Похвалює: творці нашого відеорозділу на сайті volyn.com.ua Олег Криштоф і Олександр Пліук зогорич у прифронтовому Маріуполі проводили презентацію фільму «Я вірю, що закінчиться війна», знятого... газетою «Волинь»! І хоч наші водії Микола Денисюк і Микола Пашко до Маріуполя не доїхали, проте у Слов'янськ, Краматорськ і Авдіївку «Фронтову читанку» від газети «Волинь» доставили.

Болить тема війни нашої Людмили Власюк, яка відкрила вже стількох героїв! А вітровоковий «Погляд» Лариси Занюк «Мамина торба — оберег моїх доріг» — на всі віки, бо, перекопаний, викличе спогади-сльози у багатьох наших читачів. А першою роздаватиме свіжу газету Валентина Кислюк...

А як можна не згадати про чудові матеріали, які пишуть наші позастантні кореспонденти — Сергій Хомінський, Інна Пліук, Оксана Коваленко, Леся Влашинець. Чекаю-не дочекаюся, коли вийдуть з декрету редакційні мої мамі Олеся Банада, Христина Снічук, Любов Чапко і Надія Гадзіньська...

Синоптики прогноують, що нинішня зима в Європі буде найхолоднішою — значить із супербієм Катериною Зубчук ми дідемо пішки на острів Святий. А дорогою вона мені буде розповідати про неймовірні історії з-понад тридцятилітнього досвіду ведучої сторінки про любов для нового нашого місячника «Так ніхто не кохав».

Злато, згадуючи наближення зими, тішуся, що нинішньої Ти вперше в житті будеш мати Мамині рукавички, вперше в житті Тебе закутуватиме шаликом Тато... Я так хотів би, коли виростеш, щоб більше тема сирітства не порушувалася. Щоб не було дітей без батьків, щоб не було війни. А газета «Волинь» писала про нові досягнення людства і дружбу волинських дітей із ровесниками з якоїсь планети Альфа Центавра... А чом би й ні?

Тож дивися частіше на зорі. Знаходь їх у калюжах і в Людах. І коли Тобі буде три, і тринадцять, і тридцять три... Та що мені Тебе вчити сьогодні, коли... коли Твоя найбажанша мрія збулася. І Ти вхопилася своїми маленькими-маленькими рученятами за неї, за це омріяне-виплакане-виболене щастя — і Тебе теж так міцно-міцно пригорнули до себе, що чути, як біють поруч найдорожчі серця. Оці найкращі планети на землі — Сонцемата і Сонцетато!

Злато, але коли одна мрія збулася — нехай з'являться нові. І про справжню Барбі, і про слайм (здається, так ця забавка називається, з якою ще й досі грається моя 8-річна донечка), і персональний Youtube-канал, і щоб друге оченятко-кришталеке з'явилося... Але нехай серед них буде й така мрія — моя думка, я підкажу-побажаю: щоб твої Мама і Тато читали «Газету Волинь» для твоїх дітей!

26.09.2019 року. ■

Пряма мова

Ірина БЕНЕШКІНА, соціолог, вважає, що «мир за будь-яку ціну» на Донбасі українці сприймуть негативно:

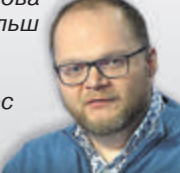
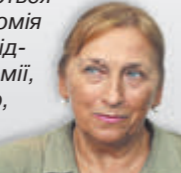
Поганий сценарій, якщо українська влада погодиться на умови Росії в питанні Донбасу — виконає Мінські угоди у тій послідовності, в якій хоче Росія. Це, очевидно, викличе заворушення в Україні, почнеться хаос, безлад. Навряд чи влада тоді триматиметься більше року. І що буде далі — незрозуміло. Тому що популярної опозиції теж немає. Це дуже поганий сценарій...

Такі речі, як загальна амністія (бойовиків. — Ред.), не підтримуються більшістю. І, скажімо, автономія частини Донбасу — теж не підтримується. Яка ціна автономії, хто там буде? Тому, я думаю, це питання може бути серйозним тестом.

Пряма мова

Володимир БОРОДЯНСЬКИЙ, міністр культури, молоді і спорту, про те, чи буде нова влада переглядати мовний закон (свого часу Бородянський критикував мовні квоти. — Ред.):

Закон про мову — і його треба виконувати. І я поки що не бачу причин, щоб анонсувати якісь зміни в цей закон... Я все життя спілкувався російською. Українською постійно розмовляю вже місяць — і мені подобається. Це такий період, коли використовував слово, яке забув, а його раніше не використовував. Мова стає яскравішою, я більше якісно можу використовувати свою думку, мене захоплює процес оволодіння мовними нюансами.

Актуально

«Кроноспан» «відкрив двері» для активістів та громади Нововолинська

Останнім часом у Нововолинську почали поширюватися чутки про погіршення екологічної ситуації в місті через діяльність ряду підприємств. Громадські активісти зібрали збори мешканців, на яких з ініціативи тимчасової депутатської екологічної комісії Нововолинської міської ради було прийнято рішення провести комплексну перевірку. Оперативно на цю вимогу прореагували лише на ТОВ «Кроноспан УА», яке, ще раз переконавшись, максимально відкрите для спілкування та співпраці з громадою. Саме тому минулого понеділка там відбулася зустріч із депутатами місцевих рад та жителями міста, на ній обговорили результати цієї перевірки, а також дізналися про заходи, яких вживає підприємство для підвищення екологічної безпеки у Нововолинську

Генеральний директор ТОВ «Кроноспан УА» розповіла присутнім, як працює підприємство, як дбають про екологічну безпеку, поділилася планами на найближчу перспективу.

— Політика компанії «Кроноспан» на міжнародному рівні (лише в Європі налічується 54 підприємства), а також реалізація проектів за підтримки ЄБРР, диктує необхідність дотримання високих стандартів екологічної безпеки, — додав, демонструючи учасникам зустрічі встановлені на підприємстві фільтри, технічний директор Бартоломеї Козьол. — Іх неможливо вимкнути без зупинки виробництва. Правда і те, що з труби виходить водяна пара, яка холодної пори року стає більш помітною внаслідок різниці температури та вологості. Вона не шкідлива, адже під час сушіння дерева не піддається жодній хімічній обробці. Компанія працює відповідно до законів, норм і директив, що діють в Україні. Решта все — міфи, які розповсюджують наші недоброзичливі. Ми дивимося у майбутнє, і з власної ініціативи модернізуємо завод, щоб забезпечити відповідність європейським нормам.

Із 2016 року на заводі працює 21 пілогазоочисна установка на джерелах викидів у повітря, а саме: 9 циклонів, 3 циклон-фільтри (комбінація циклона та мішкового фільтра), 8 мішкових фільтрів, 1 фільтр вологої очистки від фор-

мальдегіду (скрубери). Тоді ж тут замінили багатоповерховий прес на сучасний. Новий уже — безперервної дії — обладнаний ефективною системою збору та очищення випаровувань у скрубери-фільтри вологої очистки від формальдегіду. Викиди з цього джерела зменшилися в 1,5 рази! У 2017 році на заводі замінили 2 газові котли на твердопаливний, що працює на відходах деревини та біомасі. У 2018-му підприємство першим в Україні почало виготовляти плити з нижнім вмістом формальдегіду (E-LE) із застосуванням низькотоксичної смоли Відтак, продукція відповідає міжнародним вимогам та тестується незалежною лабораторією у Польщі. Цьогоріч звели шумозахисний бар'єр заввишки 8 метрів. Зараз встановлюють 2 сучасні фільтри — вологі електростатичні пілоочисники на лінії ДСП та новій лінії OSB. До слова, «Кроноспан УА» — перший в Україні, хто почав реалізацію подібного екологічного проекту. Загалом підприємство вже інвестувало у зменшення викидів в атмосферу та покращення екології 10 (!) млн євро.

З огляду на часті закиди про

нібито переробку якісної деревини, що спричиняє погіршення стану довкілля, Наталія Покінська зупинилася і на цій темі. Вона зазначила, що тут відповідально ставляться до використання природних ресурсів: основними постачальниками деревини є державні лісові господарства. Контроль за легальністю її походження сприяє припиненню незаконних рубок, заохочує лісові господарства до сертифікації лісів відповідно до стандартів FSC. Майже 60% спожитої сировини — це відходи від обробки деревини, зокрема на лісопилних підприємствах. Для їхнього збору та логістики закуплено і встановлено більш ніж 300 контейнерів, придбано спеціальні транспортні засоби. Інформація була підкріплена відповідними слайдами.

На зустрічі йшлося і про те, що завдяки діяльності підприємства сотні жителів міста мають постійну роботу. Державна, як і місцева казна, поповнюються коштами, що надходять у вигляді податків. Для прикладу: тільки за перше півріччя цього року їх сплачено на суму понад 421 млн грн. До місцевого бюджету від ТОВ «Кроноспан УА» торік надійшло понад 25 мільйонів гривень.

Наталія Покінська спростувала чутки про те, що товариство зареєстроване у Львові і туди йдуть кошти. А щодо зауваження активістів про захарування в повітрі зазначила, що зі встановленням фільтрів він має зменшитися, хоча над цим і надалі працюватимуть відповідні служби.

«Кроноспан УА» продовжує займатися благодійництвом (цього року на це витрачено більше 700 тисяч гривень), масштабною реконструкцією адміністративних та виробничих приміщень, завезенням та встановленням сучасного європейського обладнання, спираючись на інвестиційні проекти. До речі, загальна вартість інвестицій станом на 2019 рік становить понад 370 мільйонів євро. Йшлося і про те, що планують робити на території колишнього заводу СТО у приміщеннях, які «Кроноспан УА» викупив в корпорації «Богдан».

Для учасників зустрічі провели екскурсію виробничими цехами, під час якої вони змогли переконатися в ефективній та відповідальній роботі сучасного підприємства. ■

Точка зору

«Ми спроможні забезпечити себе самі. Без приєднання до Луцька»

Боратинська ОТГ утворилася два роки тому внаслідок об'єднання Боратинської сільської ради із Промінською та Байвською. Таке рішення добровільно прийняли жителі цих населених пунктів, побачивши переваги інших територіальних громад, і в першу чергу їхню фінансову самостійність. Але нещодавно з Києва пролунав тривожний дзвінок: Міністерство регіонального розвитку продемонструвало нову карту Волинської області, на якій багатьох громад просто немає. Що це означає для Боратинської громади і яким має бути професійний підхід до цього питання, розповідає її голова Сергій ЯРУЧИК (на фото)

Наталка ЧОВНИК

Сергію Олександровичу, яка проблема незабаром може постати перед Боратинською ОТГ?

— Це небезпека втратити свою самостійність як територіально-адміністративної одиниці через приєднання до Луцька. Скажу одразу, що ми готові до співпраці з обласним центром на засадах партнерства і добросусідства у реалізації деяких спільних проектів, тому що чимало питань у нас переплітаються. Власне, ця робота вже зараз проводиться. В усьому іншому наша громада обов'язково повинна залишитися самостійною адміністративно-територіальною одиницею, тому що ми маємо абсолютно всі можливості для розвитку.

— Звідки йдуть ці ризики?

— Кабінет Міністрів бачить розвиток ОТГ по-іншому, ніж було раніше. Є інформація про їхню серйозне реформатування. Якщо подивитися на сьогоденну карту, Волинська область має 51 громаду і дуже багато білих плям, де громади ще не об'єднані. Але в перспективних напрогнозах, представлених нещодавно Міністерством регіонального розвитку, їхня кількість вже менша — понад 40. Тобто частина з них має зникнути, об'єднавшись у примусовому порядку з іншими. А це неприпустимо, адже основою утворення ОТГ була добровільність, і ламати цей принцип — означає підірвати довіру людей

до держави. Стурбованість цією ситуацією поділяють і члени Волинської економічної ліги, до якої входять найбільш фінансово спроможні громади.

— Яким ви бачите вирішення цього питання? Адаже реформа децентралізації у 2019-му завершується і примусове приєднання, про яке весь час говорилось, є неминуючим?

— Моя думка: потрібно зробити фінансовий аналіз роботи всіх ОТГ, тому що

Боратинська ОТГ фінансово потужна, вона має чітку стратегію свого розвитку.

кошти — дуже важливий чинник. Боратинська ОТГ фінансово потужна, вона має чітку стратегію свого розвитку. Всі напрямки — освіта, економіка, медицина — у нас активно розвиваються. Ми спроможні себе забезпечити самі і надати пакет послуг для своїх жителів. Більше того, ми бачимо перспективи розвитку тих територій, які до нас приєдналися. За два роки на це спрямовано понад 45 мільйонів гривень — суттєва сума. Ми чудово розуміємо, що буде порушуватися питання розширення меж міста Луцька, райцентрів Волині, але треба дуже уважно підійти до цих речей і економічно сильні об'єднані громади зберігти. ■

Алла ЛІСОВА

ТОВ «Кроноспан УА» постійно дбає про модернізацію виробництва, покращення екологічної ситуації та розвиток шахтарського міста. Результати вимірювання вмісту забруднювальних речовин у викидах від стаціонарних джерел засвідчили, що показники у нас в рази менші за норму. Незначне перевищення було виявлено тільки за одним показником теплогенераторної установки, а саме за викидами оксиду вуглецю, — розповіла генеральний директор ТОВ «Кроноспан УА» Наталія Покінська. — Для усунення цього порушення проведені налагоджувальні роботи на цій ділянці виробництва. Повторні заміри, зроблені незалежною екологічною лабораторією, підтвердили, що перевищення вмісту забруднювальних речовин (у т. ч. оксиду вуглецю) у викидах від цього джерела немає.

Спеціальний репортаж

Скромний та небагатослівний Юрій Бузан не вважає себе героєм.

Досвідчений фельдшер Олександр Сидорук так вправно проколює вену, що студентка Ірина Козинець зовсім не відчуває болю, а усміхається.

КІВЕРЧАНИН ЮРІЙ БУЗАН ЗДАВ 4 ВІДРА КРОВІ

На День донора в райцентрі прийшло 50 мешканців міста і району

Був приємно здивований, коли побачив у поліклініці найбільшу чергу із кількох десятків відвідувачів саме перед тими кабінетами, в яких організовано забір крові. Із самого ранку першими сюди прийшли студентки Ківерцівського медичного коледжу. За ними — залізничники, педагоги, робітники. Як з'ясувалося, це не перевелися щирі й благородні люди, котрі безкоштовно здають власну кров. Вони не дуже хочуть про це розповідати, слідуючи біблійній поради: «Коли даєш милостину, нехай твоя ліва рука не знає, що робить твоя права...»

Кость ГАРБАРЧУК

Лікар-терапевт реорганізованого відділення переливання крові у «Банк крові» Ростислав Проць пояснює, як відбувається процес.

— Спочатку пацієнти проходять медогляд, їм вимірюють тиск. Якщо немає протипоказань, то донорів пригортають гарячим чаєм із печивом і вони йдуть у маніпуляційну. Рекомендації для тих, хто зголосився стати донором, досить прості, щоб уникнути слабкості та непритомності: легкий сніданок за 2–3 години, необхідно випити багато рідини: води, соляного чаю, компоту із сухофруктів. Кожен отримує 50 гривень, але це не плата за кров. Щоб відновити сили — невелика компенсація

на харчування. Раніше ми давали талони на обід, якими можна було скористатися лише у певних закладах. Людям з району це було незручно, — розповідає Ростислав Ярославович.

З дозволу медиків заходимо у маніпуляційну. Тут уже працюють фахівці виїзної бригади комунального підприємства «Обласний центр служби крові Волинської обласної ради». У фельдшера Олександра Сидорука 30-річний досвід, й він так вправно проколює вену й ставить систему, що пацієнт навіть не встигає злякатися й не відчуває болю.

Того дня вперше стала донором медсестра поліклініки Вікторія Драганчук. За її словами, як фахівець вона усвідомлює, що

таким чином рятує чийсь життя. Медичка розповіла, що в неї перша група.

Одному пацієнту, який здавав кров для вагітної дружини, стало погано, й лікарі уважно спостерігали за його станом здоров'я. Лише через хвилину десять чоловіків дозволили встати з крисла.

Із кабінету виходить тендітна дівчинка із забинтованою рукою. Іванка Мокіч навчається на 4-му

Найбільш активними того дня були студентки медколеджу.

курсі Ківерцівського медичного коледжу. Вона здає кров уперше. Родом із знаменитого багатодітними сім'ями польського села Бірки Любешівського району.

— У мене рідкісна четверта група. Таких людей на світі тільки 5 відсотків. Ставши сьогодні донором, як майбутня медсестра добре знаю, що таким чином комуся допомагаю. А почуваю себе прикольню, — усміхається студентка.

Мене познайомили з місцевим рекордсменом, якого шанують і поважають лікарі. Працівник

міської середньої школи № 1, за фахом електрик, 58-літній ківерчанин Юрій Бузан за життя здав кілька десятків літрів крові.

— Донором я став ще у 1979 році. Роблю це за покликом серця, безкоштовно, через два-три місяці. От і назбиралося вже понад 100 разів, — говорить пан Юрій.

Цікавлюся, скільки ж це виходить відер.

— Можна поразувати, — відповідає цей небагатослівний скромний чоловік. — Кожного разу 400–450 мілілітрів. За весь час виходить 40–45 літрів, або чотири великі відра. Є люди, які бояться здавати кров. Але я можу довести власним прикладом, що регулярно донорство корисне для здоров'я. Адже відбувається оновлення всього організму, й самопочуття нормальне. До мене не раз зверталися знайомі і незнайомі з проханнями, коли стається якась біда. Фактично нікому не відмовляю. А вже дід, маю двох дітей, трьох онуків, але почуваю себе бадьорим і здоровим. Мені сказали, що вже подали документи на звання «Заслужений донор України».

Хочеться відзначити, що найбільш активними того дня були студентки медколеджу. Вони не втрачали свідомості, а рішуче заходили на процедуру. У маніпуляційній ми застали усмінену Ірину Козинець. 18-річна дівчина навчається на четвертому курсі. За її словами, майбутні медики мають показувати приклад, тому вона прийшла на День донора. ■

Більше фото — на сайті VOLYN.COM.UA

Тема номера

«КОНКУРУЮ З ДРУЖИНОЮ, ХТО ПЕРШИМ ЧИТАТИМЕ «ВОЛИНЬ»

На початку 2000-х редакція «Волині» була не тільки свідком, а й організатором дуже зворушливої та пам'ятної зустрічі в селі Смолява Горохівського району. Ростислав Кушнірук із Княгининки (тоді — Маяки) та Пелагея Ростанюк (по чоловікові — Варчук) змогли обійнятися після 50-літньої розлуки. У 1944 році їхні родини вивезли на північ Росії нові, радянські окупанти. Але і Ростиславу Кушніруку, і Пелагеї Ростанюк пощастило повернутись на Волинь...

Василь УЛІЦЬКИЙ

Тоді вони кілька годин зі сльозами на очах згадували важкі та голонді для їхніх родин роки, проведені за тисячі кілометрів від дому, у Кіровській області. Ця зустріч стала можливою після того, як через понад 50 літ після повернення Пелагея побачила фото пана Ростислава в нашій газеті...

У 1944-му, коли Кушніруків як родину члена ОУН — УПА (рідний брат Ростислава Аполлінарій був повстанцем) виселили, Ростіку було 14 років. Наступні 15 він провів на Півночі. Батька відправили на лісопал, син працював спочатку помічником слюсаря, потім був ковалем, а наприкінці «терміну», через свій неабиякий хист до музики йому запропонували місце у В'ятському народному хорі. Проте після реабілітації, у 1959-му, він обрав дорогу назад, до батьківської хати. Тут,

Цього року Ростислав Кушнірук став лауреатом премії імені Степана Сачука «За служіння суспільству».

на Волині, у Локачах, 31 рік очолював хор, а на зорі нашої незалежності організував уже легендарну аматорську хорову капелу

Ціную її за те, що протягом усіх років незалежності — за будь-якої влади — газета завжди мала державницьку позицію.

«Посвіт», яка першою в краї публічно виконувала український гімн, повстанські та стрілецькі пісні. ...Ростиславу Григоровичу 89 літ, але коли він заходить до нас у редакцію, то вже знаємо, що буде не тільки відверта розмова про Україну і «того самого ворога, що й тоді, коли мені було 11», а будуть і жарти, і пісні. Цей дивовижний чоловік і у свої майже 90 продовжує надихати!

— Пригадую, як у 1940-му році в Луцьку хлопчина продавав газети. Він мені запам'ятався, бо навіть

їхати, але без преси. Я вибрав газету і приніс її батькові, бо знав, як він любить читати. Отак я познайомився з «Волинню», з якою не розлучаюся і зараз. Ціную її за те, що протягом усіх років незалежності — за будь-якої влади — газета завжди мала державницьку позицію. Для її колективу Україна була і є понад усе не на словах, а на ділі. Тому передплачую і з нетерпінням чекаю на неї. Навіть конкуруємо з дружиною, хто першим читатиме свіжий номер (сміється). ■

Політика

Три роки тому Путін заявив Порошенку: «У нас напише Лавров «формулу Штайнмаєра».

Петро Порошенко вперше розповів про останню зустріч із Путіним у Берліні

Про це та про багато чого іншого п'ятий Президент України розмовляв у популярній програмі «Рандеву» з Яніною Соколовою на «5 каналі». Пропонуємо вам найголовніше з цієї бесіди

Василь РОГУЦЬКИЙ

«НІЯКИЙ ЛАВРОВ НІЧОГО ПИСАТИ НАМ НЕ БУДЕ!»

За словами Петра Порошенка, так званої «формули Штайнмаєра», погодженої з кимось, не існує. А позиція, коли пропонують спочатку організувати вибори на окупованому Донбасі, а потім виводити війська, — це все вигадки Путіна. Насправді Штайнмаєр запропонував лише, щоб Закон про особливий режим місцевого самоврядування в окремих районах Донбасу почав діяти не через два тижні після виборів, коли поразять голоси, а у день виборів. За умови, що голосування ОБСЄ визнає чесним та прозорим, а самі вибори відбудуться після «сформованого безпекового компонента».

— Хочу вам розповісти, я вперше це розповідаю, про останню зустріч у Берліні з Путіним, Меркель, французьким президентом і вашим покійним слугою, — поділявся Петро Порошенко. — Тоді Путін заявив: у нас є формула Штайнмаєра, написана Лавровим. Як кажу: вибачте, ось є лист двох міністрів закордонних справ Франції і Німеччини, де вони викладають, що це є — формула Штайнмаєра. Будь ласка, подивіться. Він, Путін, бере цю формулу, читає і не погоджується: ні, це зовсім не те, у нас написав Лавров формулу Штайнмаєра. Я кажу: вибачте, ніякий Лавров нічого нам писати не буде! Тим більше,

що за цим столом сидить сам Штайнмаєр і ви можете його спитати, пане Путін. Не буду я його питати, ви його переагитували, ми будемо базуватись на наших пропозиціях — ось це стиль ведення переговорів Росією.

Петро Порошенко підкреслив: — Я раджу бути дуже обережними. Ми зацікавлені у мирі, ми зацікавлені у відновленні суверенітету України над окупованими територіями. Але точно не навпаки — ми не зацікавлені, щоб Росія під стволами представників своїх збройних сил визначала, хто буде обраний на цих виборах.

«Ми зацікавлені у мирі, ми зацікавлені у відновленні суверенітету України над окупованими територіями. Але точно не навпаки — ми не зацікавлені, щоб Росія під стволами представників своїх збройних сил визначала, хто буде обраний на цих виборах.»

Україні над окупованими територіями. Але точно не навпаки — ми не зацікавлені, щоб це був російський анклав і щоб Росія під стволами представників своїх збройних сил визначала, хто буде обраний на цих виборах.

НЕ МОЖНА ОСОБЛИВЕ САМОВРЯДУВАННЯ ОКРЕМИХ РАЙОНАМ ДОНБАСУ ДАВАТИ НАЗАВЖДИ

Якщо це зробити, то виникне загроза унітарності України, — інші регіони можуть захотіти і собі особливого «статусу». Тому Петро Порошенко особливо наголошує:

— У Мінських угодах і парафорованих документах термін дії закону про осо-

бливий режим місцевого самоврядування обмежений був трьома роками. І двічі продовжувався на один рік. Категорично не можна створювати прецедент, щоб безстроково діяв цей закон. Я думаю, що це надзвичайно небезпечно як прецедент для Буковини, для Закарпаття, для Бессарабії, і взагалі для унітарного устрою України. Маємо перешкодити перетворен-

ню України на федеральну державу, — застеріг Петро Порошенко.

ОБМІН ПОЛОНЕНИМИ: КРЕМЛЬ РОЗГЛЯДАВ ЗАРУЧНИКІВ ЯК РОЗМІННУ МОНЕТУ

Петро Порошенко також заявив, що протягом п'яти років Путін тримав українців у якості політичних бранців для тиску на міжнародну спільноту, щоб купити собі зняття санкцій або використовувати їх для політичного впливу всередині України.

— Перше обговорення прізвища Сенцова було через два тижні після його незаконного арешту. П'ять років Путін категорично відмовлявся це обговорювати, незважаючи на шалений

тиск. Потім додався Суцешко, потім додався Балух, потім додалися інші. Не було жодної розмови, коли б ми не згадували (про політв'язнів. — Ред.). Путін розглядав заручників як розмінну монету. І тим він купував можливе скасування санкцій. Або намагався підтримати когось, наприклад Медведчука. Чи, навпаки, ударити по комусь, наприклад по Порошенку, — підкреслив п'ятий Президент.

Зважаючи на рішення Морського трибуналу в Гамбурзі, подальше утримання українських моряків ставало ризикованим для Росії. Тому агресор пішов на широкий обмін, намагаючись відбилити свою міжнародну репутацію.

— Якби не було виконання рішення суду, точніше Трибуналу у Гамбурзі, яке було розпочато позовом одразу ж після подій у листопаді, після акту агресії в Керченській протоці, російські кораблі могли б заарештувати в будь-якій частині світу. За рішенням арбітражу, де повністю визнано, що Україна діяла в чіткій відповідності до міжнародного права, Україна надала достатні неспростовні докази, Росія була зобов'язана якнайшвидше, негайно, відпустити наших моряків без будь-яких попередніх обговорень і умов. Путін точно віддавав собі звіт про цю небезпеку, яка створила додаткову мотивацію для того, щоб вирішити це питання саме зараз, — зазначив Петро Порошенко.

Він нагадав, що за час його президентської каденції вдалося повернути понад три тисячі полонених — героїв не менших, ніж ті, кого обміняли зараз.

— Я б не тягнув ковдру на себе, от нібито там арбітраж зіграв чи переговори з Путіним. Є результат — виграла Україна, ми б'ємось за своїх, і я всіх із цим вітаю, — підкреслив Петро Порошенко.

НЕ ДАТИ ЗБИТИ УКРАЇНУ З ЄВРОПЕЙСЬКОГО ШЛЯХУ

До цього закликає Петро Олексійович, бо така небезпека, на його думку, є.

— Я дійсно дуже хвилююся за те, щоби зараз не відбулося розвороту. Дуже багато банч ознак того, що Україна руйнує ті реформи, які ми робили упродовж п'яти років, — сказав Петро Порошенко. — Я сподіваюся на те, що це просто недосвідченість, бо не можна нам дозволити, щоб Україна була за волосся стягнута з нашої європейської дороги.

— Я категорично не сприймаю цих коментарів, що ми не йдемо до членства в НАТО, що ми відкидаємо інструментарій. Усе це зруйнує державу, і нам треба об'єднатися для того, щоб її захистити. Я твердо вірю в це, — наголосив п'ятий Президент України. ■

на відкритому серці, а також у перспективі — перша пересадка нирки.

Крім того, днями ковельські медики вперше в Західній Україні встановили трикамерний кардіостимулятор. Надскладну операцію провели без розрізів — через невеликий прокол. Імплантація цього приладу дала можливість синхроні-

«До кінця року заплановано 50 операцій на відкритому серці, а також у перспективі — перша пересадка нирки.»

зувати роботу всіх відділів серця, збільшити скоротливу здатність серцевого м'язу та значно покращити рівень життя пацієнтів. Оперативне втручання спільно з ковельськими лікарями провели провідні спеціалісти Національного інституту серцево-судинної хірургії імені М. М. Амосова. Відбувалася онлайн-трансляція — з метою навчання спеціалістів інших медзакладів. ■

Актуально

Без готівки, але з картками: Шкітер пояснив, як невдовзі возитимуть маршрутки у Луцьку

З 1 листопада у громадському транспорті обласного центру Волині (тролейбусах, маршрутних автобусах) планується запровадити оплату проїзду лише у безготівковій формі

Віктор ПЕТРИК

Про те, якими будуть зміни, розповів співзасновник Громадянського руху «СВІДОМІ» Тарас Шкітер.

Так, кожен транспортний засіб буде обладнано валідатором, до якого підноситься банківська картка, смартфон або електронний квиток (картка, яку можна буде придбати за 35 гривень та в подальшому поповнювати на необхідну суму для оплати проїзду), і таким чином здійснюватиметься оплата. «Пільговим категоріям, насамперед пенсіонерам, ці картки видаватимуть безкоштовно. Миська рада якимось чином буде їх поповнювати», — зауважив співзасновник ГР «СВІДОМІ».

Тарас Шкітер вважає, що запровадження електронної системи оплати — це правильний крок,

Тарас Шкітер: «Кожен підприємець буде вимушений чесно сплачувати податки».

котрий дасть змогу вивести з тіні великі гроші, з яких будуть сплачуватися податки.

«Ви оплачуєте проїзд, водій складає біля себе гроші, привозить їх

у свою компанію, де ці кошти повинні обліковуватися, а з них сплатитися податки. Я не хочу нікого звинувачувати, але чомусь мені здається, що не всі гроші обліковують-

«Тарас Шкітер вважає, що запровадження електронної системи оплати — це правильний крок, котрий дасть змогу вивести з тіні великі гроші.»

ся у тій кількості, що отримувалися. Відповідно податки недоплачуються.

Коли ж уся система переходить в електронні гроші, то так робити більше буде неможливо. 8% забиратиме обслуговуюча турецька компанія, яка встановлюватиме цю систему. Кожен підприємець буде вимушений чесно сплачувати податки, а решту забирати собі та на заробітні плати водіям». — розповів Тарас Шкітер. ■

Тема номера

У «Газеті Волинь» нема «гри в одні ворота»

Любомир Валіхновський (на фото), завідувач хірургічного відділення Турійської районної лікарні, заслужений лікар України, передплачує нашу газету майже 47 років — з того часу, як приїхав на Волинь на роботу

Галина СВІТЛИКОВСЬКА

У медінституті я був відмінником, планував йти в аспірантуру. Але декан по-батьківськи порадив: «Ідь, хлопче, кудиш у глибинку, синові священника залишитися в інституті не дозволять». Так я отримав призначення у Турійську районну лікарню, де ми з дружиною, теж лікарем, думали перебути два роки, а їх збігло вже 47, — згадав Любомир Дмитрович.

Уродженець Прикарпаття, він давно називає себе волиннянином, тричі земляки обирали авторитетного лікаря депутатом обласної ради. У Турійську виростили сини Валіхновських, які пішли дорогою батька, нині вони відомі у всій Україні пластичні хірурги. Люди шанують Любомира Валіхновського за професіоналізм,

Фото Олександра ПІЛЮКА.

людяність. Свідчать про це і результати редакційної акції «Людина року»: Любомир Дмитрович відтак звання присудили

Тому на запитання, чому він читає «Газету Волинь», Любомир Дмитрович відповів жартом:

«Відчувається, що газета — не власність якогось олігарха чи політика, журналісти можуть висловити свою думку, об'єктивно висвітлити ситуацію.»

Іноді молоді колеги кажуть, що тепер будь-яку інформацію можна знайти в інтернеті, отже, періодичні видання своє віджили. Але газети існують і в набагато розвиненіших країнах, вони там не застаріли, однак читати їх — престижно, статусно. Я роблю це із задоволенням і вам раджу, бо, на мою думку, «Газета Волинь» — уособлення чесної, професійної, нешаблонної журналістики. ■

Про це говорять

Ковельські медики провели унікальну операцію на відкритому серці

Цей випадок безпрецедентний, бо вперше в Україні таке втручання здійснили у районній лікарні

Мирослава КОЗЮПА

64-річний Федір Кіндратович із села Гута Ратнівського району потрапив у руки медиків через інфаркт та зупинку серця. Аби врятувати чоловіка спеціалісти змушені були оперувати. На півтори години його серце зупинило. Відразу четверо кардіохірургів працювали протягом шести годин, а кровотрата була незначною — лише 300 мл. Про це повідомили у Ковельському міськрайонному територіальному медичному об'єднанні (МТМО).

«До цього такі операції проводились тільки у високоспеціалізованих кардіохірургічних та деяких обласних центрах», — роз-

Фото radiotrek.rv.ua.

повів лікар-анестезіолог Ковельського МТМО Юліан Голик.

Уже за кілька днів після операції Федір Кіндратович почувався бадьорим. Ні на крок від чоловіка усі ці дні не відходила дружина Світлана. Вона висловлює

подяку медикам за професіоналізм. Пацієнт почуває себе задовільно та проходить реабілітацію. Нині ще троє людей готуються до подібних операцій. У Ковельському МТМО зазначають, що до кінця року заплановано 50 операцій

Точка зору

Нардеп з Волині заявив про шкідливість блокади російських вагонів людьми Семенченка

Андрій Герус (на фото) стверджує, що привезене вугілля необхідне, щоб розбавляти високозольне наше, яке інакше не прийме жодна електростанція

Богдана КАТЕРИНЧУК

Про це нардеп написав у фейсбуці: «На станції Соснівка стоїть російське вугілля, яке призначається для Центренерго. Це високозольне вугілля з Кузбасу із золюю 13%. Воно мало змішуватися з львівським (із золюю 45–55%) та відправлятися на Центренерго, яке приймає його із золюю 25%. Фактично ні це російське вугілля не може самостійно поїхати на Центренерго (бо надто низька зола), ні зі «Львіввугілля» не може поїхати (бо надто висока зола). Але можна змішати і забрати максимально великий обсяг високозольного палива у «Львіввугілля», щоб відправити на електростанцію. Також є проблема на шахті «Бужанська» («Волиньвугілля»), там на складах лежить 15 тисяч

Фото vse.media.

тонн вугілля із золюю 47–55%, якого не приймає жодна електростанція, бо вимоги — не більш ніж 25%».

Саме тому, зазначає Герус, вагони з вугіллям стоять не на електростанції, а біля Червоноградської

збагачувальної фабрики у Львівській області. Він також додав, що за простий вагон українська сторона змушена платити російському власнику мільйон гривень штрафу на добу. «20% із цієї суми як податок на прибуток піде до держбюджету РФ. Трохи дивна боротьба з агресором», — написав депутат.

Він підкреслив, що зараз в Україні не працюють 5 із 15 атомних енергоблоків, у жовтні зупиняться ще один, тому Україна критично потребує додаткових об'ємів вугілля «з усіх напрямків, звідки воно тільки може їхати». Андрій Герус вважає, що боротися за енергетичну незалежність треба так, як це сталося у випадку з дизпаливом — «правильно, цивілізовано і підготовлено».

Нагадаємо, що блокаду вагонів із російським вугіллям у Західній Україні очолює колишній депутат Верховної Ради Семен Семенченко. 21 вересня у Львівській області на залізничній станції «Соснівка», де активісти кілька тижнів блокували вагони з російським вугіллям, відбулися сутички з поліцією. Майже три десятки людей були доставлені у відділення поліції для встановлення особи, одному поліцейському знадобилася госпіталізація.

Позавчора Львівська обласна рада проголосувала за відставку начальника обласної поліції Василя Віконського. ■

Тема номера

Не вагаючись, кинувся на лід, щоб урятувати друзів

На третій день Різдва 2014 року 16-літній Микола Хаймик (на фото) із села Качин Камінь-Каширського району вийшов прогулятися з молодшим товаришем Вадимом Цимерманом. На вулиці не було нікого: у святковий день люди сиділи по хатах

Сергій НАУМУК

Хлопці помітили, що на озері хтось провалився, і без роздумів кинулися бігти, аби допомогти. Коли були вже зовсім поряд, Микола помітив в очереті кілок. Схопив його і кинулися далі. Щойно почали наблизитися до ополонки, як лід під Вадимом тріснув, — і той опинився по під руки у крижаній воді. Хаймик виявився між двома ополонками. Просто диво, що й сам не провалився. Але хлопці

не розгубився, бо розумів, що від його дій залежить життя двох людей. Він помчав до найближчої

хати по мотузку, якою допоміг вибратися Вадиму, а тоді Сергієві. При цьому ще й сам провалився, але неглибоко, тож самотужки дав собі раду.

Про вчинок Миколи розповідали всі мас-медіа області. Його батько Петро Іванович гордиться сином.

— Я читаю 80-річну газету «Волинь-нова» тому, що вона завжди правдиво і об'єктивно пише про події в області, — розповів Петро Іванович. — Це її вігідно відрізняє від інших видань, які з'являються і за трохи йдуть у небуття. Мені подобаються розповіді про простих людей із села, які часто є на сторінках вашої газети.

— Я зустрічаюся з «Волинь-новою», коли приїжджаю до батька, — каже Микола Хаймик, який вступив до Львівського національного аграрного університету, де обрав спеціальність «Міжнародні економічна відносини». Нині він уже другокурсник. — Частіше бачу ваш інтернет-сайт. Деколи переглядаю і статті, у яких ви писали про мене. ■

«Ця газета — справжній літопис історії Волині»

Андрій Бондарчук, депутат Верховної Ради України І скликання, Почесний громадянин Волині, Луцька і рідного села. Журналіст за фахом, Андрій Іванович із 1971-го по 1976-й працював у газеті «Радянська Волинь» на посаді завідувача відділу сільськогосподарства. Більш як два десятиліття він очолює Луцьке Хрестовоздвиженське братство. З-під його пера вийшло понад 10 книг, зокрема про голодомор в Україні 1930-х, а також 1946–1947 років:

Катерина ЗУБЧУК

— 80 літ — це ціла епоха, а в ній — важлива частина і мого життя. Не можу сказати, коли я вперше взяв у руки номер ювілярки. Це було після війни. З того часу з нею не розлучався. Тоді увага до друкованого слова була величезною, а працювати в газеті було щось на кшталт теперішніх мрій стати бодай міністром. І все-таки я мріяв про цей портфель «міністра». У «Радянську Волинь» я влився вже дипломованим журналістом, пройшовши щаблі локачинської, іваничівської районних газет. Та все ж практичним університетом вважаю ювілярку — тут став справді фаховим журналістом, що, зрештою, привело мене у велику політику.

В історії волинської журналістики я став першим і поки що єдиним газетярем — членом парламенту. У колективі високопрофесійних майстрів і сам підтягуєшся до їхнього рівня. А такими були талановитий журналіст, письменник, редактор газети Полікарп Шафета, який і зараховував мене у штат 19 липня 1971 року, майстер гумористичного слова Юрій Троць, літературний працівник Петро Марценко, завідувач відділу Степан Сачук, який згодом багато літ редагував газету «Волинь», інші колеги. Видання мало шалені тиражі. Чому? Бо навіть тоді, в умовах тоталітаризму, коли нести слово правди було нелегко і навіть небезпечно, журналісти вміли це майстерно робити. На щастя, цей дар не розгубило і наступне

Foto: slovovolyni.com

покоління журналістів, яке творило газету вже в умовах незалежної України. Бо хоча багато що змінилося, а попит на правду, свіжу інформацію не згас. І творчий колектив йде в цьому форвартері — молодий, амбітний, високопрофесійний, який постійно шукає нове й цікаве. За це і люблять газету — справжній літопис історії Волині. Згадаймо в цей час і тих колег, яких нема з нами: вони у цьому літописі в живому слові. Тож зі святом вас, колеги-ветерани і молоде патріотичне плем'я! «Газеті Волинь» — многі літа! ■

«З цією газетою я зростаю, на ній і виховувався»

Чи потрібна сьогодні маленьким глядачам казка, коли живемо у світі комп'ютерних див? Відповідь на це питання точно знає Данило Поштарук — заслужений діяч мистецтв України, лауреат премії імені Степана Сачука «За служіння суспільству», директор і художній керівник Волинського академічного театру ляльок. Бо вже понад сорок років керує цим закладом і на його виставах виросло не одне покоління волинян. Він і далі намагається не розгубити їхню любов, зацікавити і тим самим заслужити щирі дитячі оплески. Данило Поштарук може багато розповідати не лише про театр, у якому працює з перших років заснування, прийшовши туди юним хлопцем, якому не було й 18

Foto: volyn.com.ua

Людмила ВЛАСЮК

— Я вже дуже давно живу на цьому світі й читаю «Волинь», мабуть, понад 50 років. Із цієї газетою зростаю, на ній і виховувався. Це ж було колись єдине видання в області. Знайомий із кожним його редакто-

ром, починаючи з Якова Чернявського і завершуючи сьогоднішнім Олександром Згоранцем, які своєю працею у всі роки робили газету особливою. Це видання — одне з небагатьох, яке навіть у найважчі часи не прогиналось перед владою і завжди намагалось дотримувати

чіткої позиції, правди та справедливості. Те ж саме можна сказати про нові дітища «Волині», де завжди можна знайти оригінальні й дуже цікаві матеріали, яких в інших газетах немає. ■

Колесо історії

80 років ми заходимо в гості до волинян

Завтра, 27 вересня, виповниться 80 літ відтоді, як вийшов перший номер нашої газети. Упродовж свого існування вона мала кілька назв: «Вільна праця», згодом «Радянська Волинь» (з 1940-го до 1990 року), «Волинь», «Волинь-нова» і «Газета Волинь». За це час ми 16 565 разів приходили в домівки краян. Гордимось цим і розуміємо свою відповідальність перед вами, шановні читачі

Напередодні свята хочемо пригадати минуле й запросити вас переглянути ювілейні вересневі сторінки нашої газети

Сергій НАУМУК

80 РОКІВ ТОМУ (1939)

...У дебютному номері «Вільної праці» (таку назву мала наша газета 27 вересня 1939 року) на усіх чотирьох сторінках були бравурні повідомлення на кшталт «Червона Армія з честю виконує свій обов'язок», «Кому ми йдемо на допомогу» (передрук передовиць «Правды»), «Перемоги СРСР», вірш Максима Рильського «Дружне слово», звернутий до західноукраїнського читача, інформація про те, як радісно надзбржанські селяни зустрічають Червону армію, і навіть про доходи від виробництва кор-сагізу на Сумщині. Проте жодним словом не було згадано... саму Волинь.

Але вже у випуску від 10 жовтня 1939 року впадає у вічі літ селян-мітингувальників села Сильного Цуманського району до Сталіна, Молотова та Ворошилова. Зрозуміло, що передусім селяни дякують «за величезну допомогу у справі визволення з тяжкого ярма польських панів».

75 РОКІВ ТОМУ (1944)

...«Культурно і весело проводить вечори молодь містечка Рожиче. За ініціативою райкому комсомолу при клубі організовано різні гуртки — хорівий, музичний, які своїми силами дають концерти та вистави. Декілька концертів було дано у військових частинах». Цю коротеньку замітку написав перший секретар Рожиченського райкому комсомолу Іван Зварич.

А нині... завдяки дослідженням доросинівського краєзнавця Миколи Вавренчука ми вже знаємо, що Зварич був пов'язаний з УПА. Коли про це стало відомо партійній верхівці району, то справило ефект бомби: перший секретар співпрацює з українськими підпільниками. Власне, тому після розбору польотів на партійних зборах Івана Зварича вбив оперативник МДБ Шицький. Місцеве керівництво намагалось приховати цей факт, адже якщо усе вилізло нагору, то багато хто полетів би з посади. Про те, які деталі вдалось розкопати Миколі Вавренчуку, можна прочитати у його книжці «Нариси історії визвольної боротьби. Волинь».

70 РОКІВ ТОМУ (1949)

...«І закрутилося навколо тієї ямки! Комісія засідала, звіт про обстеження писала — раз. Начальство звіт читало, само до ямки на повторне обстеження виходило — два. Ну а третє, відбулося засідання, на якому піднімалося питання про ямку», — так саркастично описав тодішню бюрократію у фейлетоні «Ямки-невеликайки» український письменник Анатолій Дімаров, який на той час працював у редакції нашої газети. До речі, того ж року він видав свою першу збірку оповідань «Гості з Волині».

А нині... так само трапляються випадки, коли без папірця людина ніхто. І замість того, щоб одразу вирішити питання (перезформування слова Дімарова, засипати ямку), чиновники намагаються відгородитися від відповідальності купую довідок, довідок про довідки та інших паперів. Нинішнє керівництво країни

обіцяє державу у смартфоні. Може, тоді ямки засипатимуть швидше?

65 РОКІВ ТОМУ (1954)

...У колгоспі імені Сталіна Голобського району за останній час споруджено свинарник, зерносковище, водонапірну башню на 15 тисяч літрів води, встановлено вітровагун. Це дало можливість повністю і безперерійно забезпечити подачу води в корівник, телятник, свинарник та вівчарник.

А нині... відновлювальні джерела енергії освоюють навіть прості громадяни. Наша газета неодноразово писала про людей, які завдяки сонячним панелям підігрівають воду, виробляють електроенергію та продають її.

60 РОКІВ ТОМУ (1959)

...На пасіці близько ста бджолоосімей. У кожній з них у розпал медозбору налічують 50–60 тисяч бджіл. Вони годують, міцні. Такі звідки завгодно мед принесуть. Артільний пасічник Володимир Редько постійно дбає про те, щоб поліпшити умови збору меду. Сам висівав медоносні культури. Усе зроблено по-господарському, на совість. «Збоку, під деревом стоїть емальований бачок. З крапа цівкою біжить вода. Вона тече по зигзагоподібній стежечці, по плоскій поверхні колоди. Завдяки цьому бджоли п'ють воду на місці і не витрачають час на польоти до ставків», — йшлося у репортажі «Лісові пасіки».

А нині... на Волині теж чимало лісових пасік. Лісовий мед вважають одним із найкращих. Цього року волинські лісівники наростили потужності з виробництва солодкого продукту. На пасіках держлісгоспів налічують 768 бджолоосімей. А у Воротнівському лісництві при Лісівничому молодіжному центрі діє ще й «Школа бджоляра».

55 РОКІВ ТОМУ (1964)

...На першій сторінці з'явилося кілька листів, які були об'єднані спільним заголовком «Авантюризм китайських керівників». В одному з них йшлося: «Мушу сказати, що під час перебування в КНР у минулому році делегація Академії наук СРСР, у складі якої був і я, вже стикалася з явними проявами великодержавного китайського шовінізму, — зізнається ленинградський академік Б. Биковський. — Як характерний приклад можна вказати на виставлені в історичному музеї в Пекіні карти, де в слабо завуальованому вигляді вказувалося, що радянський Далекий Схід «є споконвічним китайським районом». Це не справило на нас враження випадковості, в цьому явно відчувалася певна політична лінія».

А нині... Китай успішно бореться за вплив у світі й щоразу частіше веде мову про юань як про додаткову світову валюту. Іхній імпорт витісняє з українського ринку низку вітчизняних продуктів. Ба, навіть сувенірних козаків у вишиванках виготовляють здебільшого китайці. Прикро констатувати, але деяким товарам із Піднебесної просто немає української альтернативи. Водночас китайці не забули про свій «споконвічний район». Далекий Схід давно в полоні повзучої колонізації: вони оселяються там, створюють сім'ї, народжують дітей (значно більше за росіян) і рухаються далі.

50 РОКІВ ТОМУ (1969)

... «Байдужі до вимог щодо іграшки на Луцькому заводі культпобутвиробів. Тут, наприклад, випускають ведмедиків бордово-

го кольору. М'яконабивні «Мишка-39» і «Мишка-68» за вагою не відповідають віковим категоріям дітей: хай спробує трирічний малюк підняти «Мишку-68», в якому 2380 грамів. «Собачка-крихітка» з бльмами на очах, без зіниць. Гумова «Рухлива рибка» брудного кольору, виготовлена з порушенням заданого зразка».

А нині... на Волині відомий майстер Андрій Бондарчук, який разом із дружиною Іриною Сардак виготовляє старовинні дерев'яні забавки. У музеї села Княгининок він зібрав цілу колекцію давніх зразків. А ще в нашому краї діє підприємство «Тигрес», яке виготовляє м'яконабивні та пластмасові іграшки й експортує їх у близько 80 країн світу.

45 РОКІВ ТОМУ (1974)

...«Лосів можна було побачити навіть далеко за межами лісу. Якось працівники П'ятиднівської бригади Володимир-Волинського району під час обідньої перерви помітили двох лісових велетнів, які тихо-нашомно ласували яблукками у колгоспному садку. Протягом дня їх бачили ще кілька разів, аж поки сохати не перейшли дорогу й не зникли в лісі».

А нині... цих красивих тварин залишилося зовсім мало. Зоозахисники кажуть, що до 2050-го лосі можуть повністю зникнути на території України, якщо їх не введи до Червоної книги. Минулого року Окружний адмінсуд Києва за позовом мисливців визнав незаконними накази Мінприроди про заборону полювання на лося та внесення його до Червоної книги України. Щоправда, пізніше апеляційний суд скасував рішення попередників. Нині в Україні налічують близько 3 тисяч особин лося.

40 РОКІВ ТОМУ (1979)

...Торчин — досить старовинне поселення. У центрі селища є музей. Він відомий в багатьох містах України, про музей і його директор Г.О. Гуртовго скрізь відгукується з великою повагою. В невеликому будинку, в п'яти кімнатах, експонуються численні знахідки слідопитів від найдавніших часів до сьогодення. Тут — зразки стародавнього посуду з кераміки і металу, знаряддя праці, старовинні монети і прикраси, предмети побуту, цікаві документи в оригіналах.

А нині... музей один із найкращих в області. І за кількістю, і за якістю експонатів. Однак наразі перебуває у непевному становищі. Річ у тім, що після утворення Торчинської ОТГ постало питання про підпорядкування згаданій установи. Новостворена громада не захотіла брати музей під своє крило. Пропонували передати «в область», але й цього не відбулося. Наразі, за словами директора Торчинського народного історичного музею імені Григорія Гуртовго Олександра Мельника, проведено перемовини з депутатами Торчинської селищної ради, і вони ніби не проти брати музей у підпорядкування. Проте жодного рішення ще не прийнято: установа, якою вপুর гордиться, поки що в підвішеному стані.

35 РОКІВ ТОМУ (1984)

... «Вантажно-пасажирський всюдихід виробництва Луцького автомобільного заводу знають у всіх куточках нашої країни. З 1966 року, коли в дорогу із заводських воріт вирушили перші «Волинянки», машини поліпшили не лише свій зовнішній вигляд, а й технічні характеристики. Тому й охочий її придбати є немало. Тож не даремно на виставці в Турні (Італія) луцький всюдихід увійшов у першу десятку найкращих машин цього класу. На виставці в Чехословаччині вона була удостоєна золотої медалі і диплома».

А нині... про «Волинянку» згадують лише знавці автотранспорту. Чудовий всюдихід пішов в історію. І коли нещодавно побачив творіння волинських автомобілістів на вулицях Луцька, то воно виглядало, наче музейний експонат.

Цікавий співрозмовник

РОВЕСНИК «ВОЛИНІ» ПЕРЕДПЛАЧУЄ ГАЗЕТУ ВСЕ ЖИТТЯ

У селі Комарове Маневицького району Івана Города називають «ходячою енциклопедією»

Кость ГАРБАРЧУК

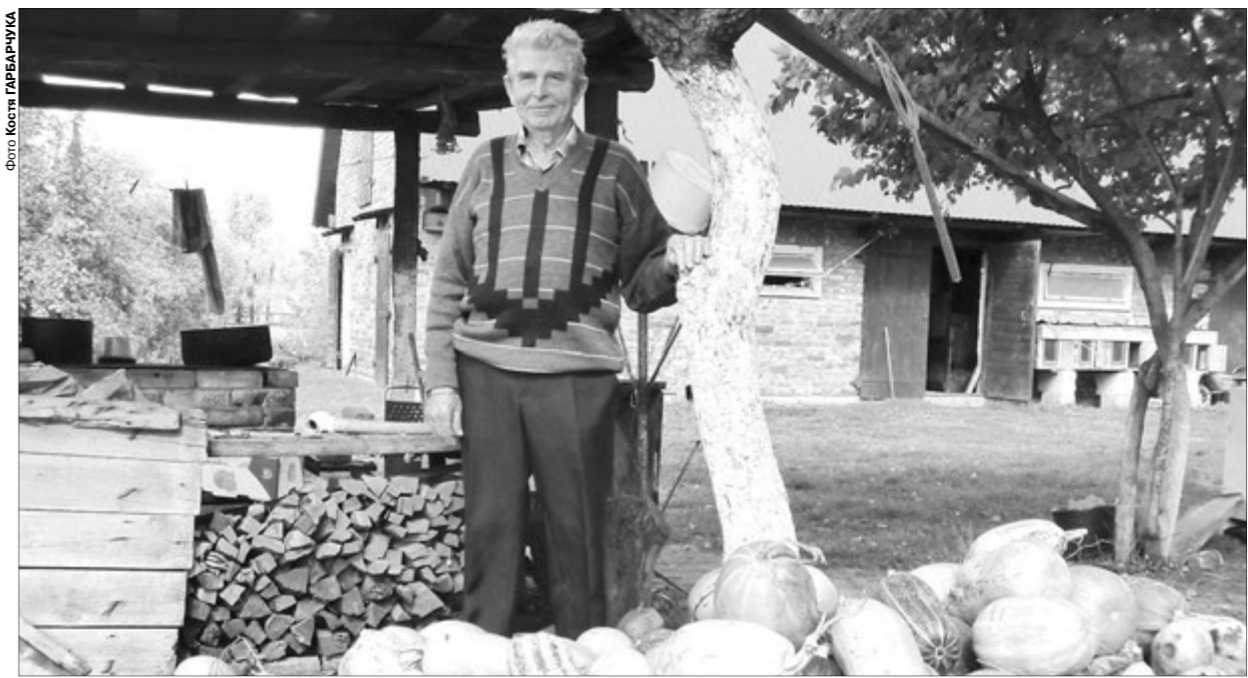
З місцевим краєзнавцем нас познайомила вчителька Наталя Павлюк. Іван Дмитрович усміхається, міцно тисне руку й просто випромінює позитивну енергію. Починає розповідати, що народився він у 1939-му.

— То вам уже 80 літ? — одразу здивовано перепитую. — Гарно збереглися, виглядаєте значно молодшим, — кажу йому.

— Напевно, від «добро-го» життя, — відповідає він. — У шість місяців залишився круглим сиротою. Ніколи ні до кого не звертався «мамо» і «тату». Виріс без батьків.

Сьома дитина, довгожданий хлопчик народився у селянській родині, в якій вже було шість доньок, якраз тоді, коли у Європі

Foto: Кость ГАРБАРЧУК

Краєзнавець ретельно вивчив місцеву історію.

80 РОКІВ ДОВІРИ: дід читав — і я читаю!

ДВІЧІ НА ТИЖДЕНЬ

«Газета Волинь»

Передплатний індекс: 30000

ТИЖНЕВИК

«Цікава газета на вихідні волинянам»

Передплатний індекс: 60304

На місці стояти не збираємося!

30 РОКІВ ТОМУ (1989)

... «Рада Міністрів Білоруської РСР прийняла постанову про ув'язнення пам'яті жертв масових репресій 1937–1941 років у лісовому масиві Куропати. Там буде споруджено пам'ятник. «Слідством встановлено, що на території близько 30 га міститься 510 передбачуваних поховань, які являють собою западини глибиною до 50 см і розмірами 2 на 2,5 метра та 4 на 5 метрів. У шести западинах знайдено людські останки у вигляді 313 черепів, значну кількість інших кісток скелета. Вік похованих людей — від 20 до 60 років. На 227 черепях виявлено вогнегострийлі отвори. У 192 випадках постріли робилися у потилицю, в інших — у скроневу-тім'яну ділянку голови», — йдеться у кримінальній справі про поховання».

А нині... у Білорусі систематично затримують активістів, які протестують проти знесення хрестів, установлених в урочищі Куропати. Навесні цього року там знесли близько 70 хрестів. Державне інформгентство заявило, що там проводять планові роботи з благоустрою, монтують огорожі та «видаляють незаконно встановлені споруди». Влада Білорусі систематично зменшує масштаб злочину: якщо у 1980-х йшлося про 30 тисяч загиблих, то в середині 1990-х слідство визначило загибель 7 тисяч. Та й площа пам'ятки щоразу меншає.

розпочалася Друга світова війна. На Західну Україну у вересні 1939-го прийшли совєти. Поліських селян вивозили в гетто, вивантати на лісозаготівлю. Кожний господар мав привезти й здати певну кількість деревини. Різали тільки дуби.

«Іван Город розповідає, що давно зацікавився краєзнавством. З тих пір, як почав передплачувати ще у юності обласну газету «Радянська Волинь».

— Батько мав пару коней, і його відправили у Градця, — розповідає Іван Дмитрович. — Якось ранньою весною він повертався додому, потрапив під сильний дощ, за ним — град, а під вечір взявся мороз. Поки доїхав, то простудився. Почалося запалення легень. А тоді ж не було антибіотиків. Лікували його травами, чаї заварювали, батько поступово згасав. Мама Софія, дивлячись на це все, заявила: «Якщо Дмитра не буде, то й мене не буде». І з тієї розпуки, з відчаю пішла і втопилася. Досі цього маминого вчинку не можу зрозуміти. Чи не знала, як дати раду дітям без чоловіка. Хоча на той

момент ще батько жив. Кажуть, що це сталося десь у березні 1940-го, мені тоді виповнилося пів року. А через місяць після її смерті помер тато. Прикро, але у мене навіть немає жодного знімка батьків. І в родичів своїх запитував,

але в ті часи дуже рідко фотографувалися. Моя найстарша сестра Ганна тоді вже була заміжня. Після смерті мами молодшими дітьми опікувалася бабуся Степанида. Мій співрозмовник пригадує, що його вона любила найбільше. Якось маленький Іванко дуже захворів, прийшла сусідка та й каже: «Ой, Степанидо, не мучся, все одно з нього нічого не буде, не виживе». А бабуся схопила кочергу, надавала по плечах й вигнала з хати «порадишню». — У 1952-му вона померла. Й у 13 літ я вдрюге осиротів, — продовжує пан Іван. — Маму й бабуся мені замінила старша сестра Марина,

у якої також драматична доля. Під час війни у нашому селі залишилося троє військових. Німці у 1941-му дуже швидко наступали, фронт пішов далі, а вони, щоб якось врятуватися, найнялися до місцевих селян наймитами. Один із них, старший лейтенант, родом зі Сталінграда, працював у нашого дядька — маминого брата. Згодом пристав у приймачки й одружився з Мариною. Десь у 1943-му через Комарове проходила «совєтська партизанка» (думаю, то були федерівці), й цей офіцер приєднався до них і зник. А Марина народила від нього доньку. І вже після війни шукала, навіть звернулася з листом до голови президії Верховної Ради Радянського Союзу Миколи Шверника. З Москви прийшла відповідь, що Іван Сергійович Берніков проживає у Сенкевичівці Горохівського району й працює у міліції. В нього там була вже друга сім'я. Він не хотів платити аліменти, але сестра написала заяву й він приїжджав на суд у Колки... Іван Город розповідає, що давно зацікавився краєзнавством. З тих пір, як почав передплачувати ще у юності обласну газету «Радянська

пролікувалися не тільки в нього, а й у польського цілителя Анджее Юнга.

А нині... в Україні де не ступиш — свої біоенергетерапевти — Надії, Людмили, Катерини, Олени... Щоправда, сеанси лікування у них, далєбі, не безплатні.

15 РОКІВ ТОМУ (2004)...

...Ми ще не знали, що буде Помаранчева революція, ще не розчарувалися у тих, кому довірили свою долю і долю країни, а тільки спостерігали за президентськими перегонами. На сторінках «Волинь» саме публікувалися програми кандидатів на посаду Президента України. Хтось із них намагався поділити нас на три сорти. На щастя, їм це не вдалося. А одна політична сила під час виборів передала до територіальної виборчої комісії скаргу, в якій просила «по-рушити клопотання про тимчасове припинення випуску газети «Волинь» у судовому порядку до кінця проведення виборчої кампанії і направити матеріали в прокуратуру області для вирішення питання про притягнення Сачука С.Д. до передбаченої Законом юридичної відповідальності як до посадової особи ЗМІ».

А все тому, що дехто сприйняв критику влади як критику «себе коханого». Не сподобалися, бачте, тема і спрямованість статті головного редактора Степана Сачука — «як розбудити активність людей, в тому числі на виборах, як позбутися психології раба, що у нас міцно засіла, спонукати кожного тверезо аналізувати суспільні процеси, жити своїм розумом». Після такої публікації, власне, і надійшла скарга. Майстри читати поміж рядками чули бунт, непоко-ру — мовляв, одразу й до відповідальності. Та не вийшло: «Волинь» і далі тишить читачів чесними та гострими матеріалами.

10 років тому (2009)

У статті йшлося про те, що Хотиславський кар'єр через десять літ простою знову відновив роботу. «Була домовленість, що кар'єр, проєктна площа якого двадцять гектарів, розроблятимуть невеликими секціями. А головне, над питанням недопущення водних проблем для Волині працював білоруський науковець Михайло Черепанський, який спеціалізувався на математичному моделюванні. Не вдаючись у деталі, скажу, що він запропонував так звану водяну завісу, яка б не допустила прориву карсту, зниження рівнів води», — розповів тодішній начальник Волинського облводгоспу Юрій Бахмачук. Автор Катерина Зубчук ставить запитання, чи не вплине розробка на Шацькі озера.

А нині... навіть без впливу Хотиславського кар'єру (принаймні, про таке поки не повідомлялося) Світьязь катастрофічно обмілів. Та й у багатьох річках рівень води знизився. Сукупність багатьох чинників призвела до того, що на перетині річки Стохід із трасою Луцьк — Ковель, де кілька років тому стартували з байдарками, нині плесо майже заросло. Принаймні візуально на цьому відрізку річка вже не для водного туризму.

5 РОКІВ ТОМУ (2014)

... «Майдан топлять у крові» — під таким заголовком вийшла стаття у номері «Волинь-нової» за 24 лютого. «Я не забуду нікого з тих, хто загинув на Майдані. Я їх не забуду ніколи, тому що йдуть з життя люди. А є люди, які можуть одним розчерком пера це припинити, але вони цього не роблять. Я дивлюся на цю картинку і палаю, як ці барикади, гнівом!» — сказала акторка Ада Роговцева.

А нині... Полпнічник Януковича Андрій Портнов, який був дотичний до прийняття драконівських законів «16 січня», вигравши суди, вже вільно почуватися в Україні. За повідомленнями ЗМІ, він має величезний вплив на ДБР, яке слухняно виконує його волю. Та й адвокати Януковича заявили, що їхній підоплічний планує повертатися в Україну. Ще б пак. За розстріли на Майдані так ніхто й не відповів: одні втекли, інших наші «чесні» суди відпустили. А непокаране зло нахабнє. Геть не здивуюся, якщо Янукович не лише вернеться, а ще й зажадає компенсації за втрачене майно, посаду, здоров'я та... чесне ім'я. Але ми знову разом із читачами вийдемо на Майдан. ■

Волинь». І наш співрозмовник називає прізвища редакторів і журналістів старшого покоління. Відчувається, що Іван Дмитрович дуже уважний і небайдужий читач. Після служби в армії одружився, збудував свою хату, має 5 дітей, 10 онуків, 4 правнуків. Два скликання очолював сільську раду.

Цікавлюся, чому його називають «ходячою енциклопедією».

За словами пана Івана, вже багато літ він ретельно збирає відомості про своїх односельчан, знає їхніх предків та колишні вуличні прізвища. З тих пір як був головою, зацікавився родинними історіями жителів Комарового, знає топонімічні назви навколишніх хуторів й де вони були. А всі дані про односельчан краєзнавець Город зберігає у власному «комп'ютері», й він показує на свою голову.

Намагаюся переконати Івана Дмитровича, що ця інформація потрібна обов'язково записати й тоді вона залишиться для нащадків. Адже, крім нього, вже ніхто так детально не зможе розповісти історію цього польського села. ■

Тема номера

«Ви — моя перша газета з дитинства, тому і в Києві починаю день з Volyn.com.ua»

Про таких, як уродженець Горохова отець Іван Сидор (на фото), кажуть, що священником йому велів бути Господь. Віра завжди сяє в його серці, наче сонце у небі, а розум прагне знань. Нині священнослужитель — помічник митрополита Єдиної помісної церкви та священник храму Теплої Софії у Києві. Кандидат наук із богослів'я, викладач кафедри церковно-історичних і практичних дисциплін Київської православної богословської академії, редактор офіційного сайту Київської митрополії. Був делегатом на Об'єднаному соборі у Святий Софії Київській і учасником офіційної делегації України на чолі з експрезидентом Петром Порошенком та митрополитом Київським і всієї України Епіфанієм, яка відвідувала Стамбул для отримання Томоса про автокефалію Православної церкви України (ПЦУ) з рук Вселенського Патріарха Варфоломія. Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня

foto twitter.com

Лариса ВЛАШИНЕЦЬ

Іван Сидор увійшов в історію України, коли розбудив дзвонами Михайлівського Золотоверхого монастиря столицю у грудні 2013 року під час штурму Майдану «беркутом». У 2013-му читачі та працівники «Волинь» назвали отця переможцем акції газети «Герої нашого часу».

— Ось минає 80 літ із часу заснування газети «Волинь», — каже Іван Сидор. — Це була перша газета, яку я, будучи ще зовсім малим, спочатку розглядав, а пізніше читав. Згадую, як у шкільні роки в Горохові тричі на тиждень (у вівторок, четвер, суботу) листоноша приносила нам у поштову

скриньку це видання, завжди наповнене цікавими новинами, розповідями, фактами.

Із задоволенням читав статті нині покійного Петра Оксентійовича Боярчука, який часто на сторінках газети описував боротьбу українського народу за свою державу і духовну незалежність. Оскільки я ріс у сім'ї священника, то цікавився не лише світським життям, а й церковними темами, які часто порушують на шпальтах «Волинь».

Нині світ змінився. Інформацію вже можна почерпнути не лише з газет, а й з інтернету. Саме тому, проживаючи в Києві, маю можливість на сайті видавництва читати матеріали, які

друкуються у «Волині». Читаю, бо вона — моя перша газета. Читаю, бо з неї дізнаюся про життя волинян, про свій рідний край.

У цей поважний ювілей бажаю всій редакції «Газети Волинь» посвякденного натхнення і фізичних сил у нелегкій праці. Нехай Господь поблагословить вас і усіх читачів на многі літа, посилає здоров'я душевне і тілесне задля розбудови нашої держави України і помісної Православної церкви України. ■

«Дякую за незмінний принцип: писати правду і нічого, крім правди»

Галина Шафета (на фото), пенсіонерка, дружина Полікарпа Шафети, який 25 років редагував газету «Радянська Волинь» (згодом «Волинь»). Галина Степанівна — вчитель-математик. Більш як 30 літ вона працювала в Луцькій школі-інтернаті та в Луцькому педагогічному училищі:

Катерина ЗУБЧУК

— Насамперед вітаю з таким поважним ювілеєм і сьогоднішніми читачів газети, і її творців-журналістів, увесь колектив. Бажаю зустріти історію цього видання!

Якщо повертатися до дня народження газети, то мені тоді йшов четвертий рік. Зрозуміло, що я її не читала, а й мої рідні, земляки. Пригадую, як мама наспівувала: «Дівчата і хлопці сидять на колодці, насіння плюють все вони. Газет не читають, нічого не знають, що роблять на світі пани...» Так було за Польщі. І в довоєнні, й післявоєнні роки більшість селян не вміли ні читати, ні писати. Уже 1948-го чи 1949-го, коли в нашому селі Дубове Ковельського району утворився колгосп, у руках мого діда

foto slovovolyni.com

я вперше побачила газету «Радянська Волинь». А ось мій майбутній чоловік Полікарп Шафета ще в шкільні роки не лише читав цю газету, а й був дискусивачем — робльськором. У коротких замітках, які друкував у районній газеті, розповідав про життя села. Звичайно, й гадки не мав, що стане колись її редактором і 25 років віддасть цій нелегкій справі. Знаю, як він хвилювався за випуск кожного номера (а їх колись на тиждень виходило аж п'ять!) Тим більше, коли номер ще й особливий — наприклад, присвячений 100-річчю від дня народження Лесі

Українки — тоді Полікарп Гервасійович тільки-но був призначений на посаду редактора.

Чому я люблю «Газету Волинь», читаю її й іншим раджу? Звичайно, не тільки тому, що її редагував мій чоловік. По-перше, я — однокласниця, а такі люди ніколи не зраджують. По-друге, ціную те, що традиції колишніх її творців зберігаються донині. Зокрема, незмінний принцип: писати правду і нічого, крім правди. Сьогодні особливо люблю читати публікації молодих журналістів Василя Уліцького, Костя Гарбарчука, Сергія Наумука і тих, хто працював із Полікарпом Гервасійовичем, — Галини Світлівської, Катерини Зубчук, Євгенії Сомової. Розумію, що праця журналістів не проста в будь-які часи, за будь-якої влади. Головне, щоб вони мали свою думку, не боялися критикувати, вчили людей думати. І тут не можу не згадати, як Полікарп Шафета висловлювався з приводу головного, на його думку, завдання журналіста: «Не копати окопи, а будувати мости». А ще — творити газету у співпраці з її читачами: з тими, про кого і для кого вона пише. Цей зв'язок має бути нерозривним. ■

«Волинь» мене підтримала у складний час, тому ваше свято — моє свято»

Людмила Приходько (на фото), народна артистка України, зіграла понад 150 ролей, отримала нагороду «Берегиня України» (2017), у рідній Канівській школі-гімназії запроваджено іменну стипендію Людмили Приходько, якою нагороджують талановитих школярів

Лариса ЗАНЮК

З цих 80 ювілейних років 45 я дружу з газетою «Волинь». Увесь час я розділяла з редакцією свої радощі й печалі, дружила з головними редакторами

foto volyn.com.ua

Полікарпом Гервасійовичем,

Степаном Дорофійовичем, Олександром Олександровичем і незмінно талановитим колективом, з яких багатьох уже, на жаль, немає. Дорожу вашим ставленням до мене. Не лише про визнання моє писання на шпальтах «Волинь», а й підтримували в складних моментах життя, тому цей ювілей сприймаю, як особисте свято. Колись Полікарп Гервасійович казав, що мені Богом дано говорити правду, тому широким бачу нам якнайшвидше дочекатися миру на нашій землі та істинної свободи слова і читати це на сторінках улюбленої газети. ■

■ Спеціальний репортаж

Радник міського голови Ігор Поліщук переконаний, що оновлений заклад сподобається всім лучанам.

Фото lutskrada.gov.ua

БІБЛІОТЕКА-ДІМ ДОРОСЛИМ І МАЛИМ

Цього тижня лучани отримали розкішний подарунок

В обласному центрі Волині напередодні Всеукраїнського дня бібліотек відкрили оновлену книгозбірню для дітей. Ще минулого року розпочалося втілення у життя інноваційного проекту зі створення інтелектуального і творчого простору для підлітків та дорослих. За цей час у приміщенні центральної бібліотеки для дітей фахівцями приватного підприємства «ПМК-нова» зроблено капітальний ремонт, утеплено фасад. За 3 мільйони 592 тисячі гривень маленькі й дорослі жителі Луцька отримали комфортну зону для проведення цікавого дозвілля. Гостинні господарі сердечно запрошують завітати у креативний заклад на проспекті Грушевського, 1. Він тепер називається «Бібліотека-студія «ДІМ»

Ігрова кімната та комп'ютерний клас чекають юних відвідувачів.

Кость ГАРБАРЧУК

ТОЙ, ХТО ЧИТАЄ, БУДУВАТИМЕ УКРАЇНУ

Відразу з порога відчувається затишок та комфорт. Працівники оновленого закладу подбали про своїх відвідувачів. На вході — інформаційний сенсорний кіоск. Завдяки такому сучасному пристрою, схожому на банкомат, тепер можна знайти чимало корисної інформації: про історію закладу, нові надходження літератури, анонси подій та заходів. Крім цього, електронний каталог книг усіх бібліотек міста Луцька.

В одному залі обладнано ігровий майданчик, поряд — сенсорна кімната для дітей із особливими потребами. А чого варті сучасні читальні зали з дизайнерськими меблями, приміщення для проведення семінарів та тренінгів, кінозал. Віднині сюди можна приходити всією родиною — й нікому не буде нудно, адже в закладі справді подбали не лише про дітей, але й про їхніх батьків.

Усміхнена та щаслива директорка центральної бібліотеки для дітей Ніна Бочарова почувала себе іменинницею й розповіла, як розпочалося втілення у життя цього проекту, а нова назва «Бібліотека-дім дорослим і малим» з'явилася завдяки дівчинці, котра якось сказала своїй мамі, що почуває себе тут, наче вдома.

Хочу подякувати за підтримку радничку міського голови Ігорю Поліщук, який допомагав вирішувати питання, котрі виникали в процесі

роботи. Спасибі всьому депутатському корпусу Луцької міської ради, — зазначила керівник закладу. — Настав час змін, і нам вдалося створити творчий простір, де можна не лише прийти взяти книгу чи почитати її на місці. Наша бібліотека стала справжнім домом, у якому відбуваються цікаві заходи. До нас уже звертаються школи та садочки, аби проводити заняття з їхніми вихованцями.

У своєму виступі Ігор Поліщук зауважив, що він вражений побаченим.

Тут найбільша колекція настільних ігор серед бібліотек України.

— Бібліотека — слово, яке, напевно, не підходить до цього закладу, адже та неповненько різноманітними технічними новинками, можливість для творчості свідчить про те, що це більше, ніж бібліотека. Тут зможуть знайти собі заняття до вдоволи люди різного віку. Надзвичайно важливо, що діти отримали можливість інтелектуально та творчо зростати. І це дуже класно, життя тут пульсуює, і видно, що колектив живе цим проектом. У закладі встановлено сучасне обладнання: інтерактивна дошка, проектор, комп'ютери, телевізори. Є все необхідне, аби діти могли отримувати цікаву інформацію. Тут найбільша колекція настільних ігор серед бібліотек України. І це приємно,

що ми маємо такий заклад. Я бачу, що кожна гривня, вкладена у ремонт, витрачена не марно. Такий підхід до організації бібліотечного простору буде збільшувати кількість читачів і серед дорослих, і серед підлітків. Адже для дітей нині важливо зростати на якісній літературі, бо книга є одним із тих інструментів, які виховують особистість, — наголосив радник міського голови.

СУЧАСНИЙ ЗАКЛАД — ДЕ МОЖНА ПОГРАТИ В ІГРИ, ВИПИТИ ЧАЮ

За словами Ігоря Поліщука, минулого року у Луцьку відремонтували бібліотеку на вулиці Кравчука, у планах на 2020-й — ремонт книгозбірні на Київському майдані. Також радник міського голови повідомив, що вже оголошено всеукраїнський конкурс на складу проєкту пропозиції щодо облаштування поряд із оновленим закладом скверу Авіаторів. І наступного року тут з'явиться гарна відпочинкова зона. Привітати колектив онов-

леного закладу й поради́ти за них прийшли колеги з міських бібліотек, юні та дорослі лучани.

Ольга Обідіна пригадала, як її дві доньки стали активними читачками. Якщо раніше вона для дітей купувала книги, то настав такий момент, коли нові примірники вже не було куди ставити, і її поради́ли записатися в бібліотеку.

— Я була вражена, коли вперше потрапила сюди, — зазначила пані Ольга. — Як добре, що наша міська влада дбає про заклади культури. Ми тепер маємо чудове місце, де можна пограти в ігри, випити чаю, просто поспілкуватися з дітьми. Повірте, ми це дуже цінуємо.

А семикласниця луцької школи №9 Анастасія Динту зізналася, що вона стала читачкою у чотири роки.

— Приємно, що наша бібліотека дуже змінилася, вона стала справді для мене рідним домом, — розповіла дівчинка. — Я сподіваюся, вам у нас теж сподобається. Приходьте читати й відпочивати, — запросила школярка. ■

■ Спорт

Раз перескочили — двічі спіткнулися

Нідерланди Україну в рейтингу коефіцієнтів УЄФА вже обійшли, Туреччина теж не проти...

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

ЦІКАВО, А ЩО ЇМ СКАЗАВ АХМЕТОВ ПІСЛЯ ТАКОЇ ГАНЬБИ?

Ліга чемпіонів. Група С. 1-й тур. «Шахтар» (Донецьк, Україна) — «Манчестер Сіті» (Манчестер, Англія) — 0:3 (0:1 — Рїяд Марез, 24 хв; 0:2 — Ілґай Гондоган, 38 хв; 0:3 — Габріел Жезус, 76 хв).

Це вже не біль — це ганьба всього українського футболу. У трьох матчах англійський чемпіон обіграв нашого із сумарним рахунком 12:0...

Саме в очних поєдинках англійського та українського чемпіонів стає очевидним: різниця між АПЛ та УПЛ — не тільки в одній букві абрєвіатури. Торішньої осені «Шахтар» Паулу Фонсеки одержав розгромні 0:3 у Харкові, і знуцальні 0:6 — у Манчестері. Нині «Шахтар» вже Луїша Каштру отримує у тому ж таки Харкові ті самі 0:3...

До речі, фоторепортерам після матчу вдалося спіймати шикарний кадр «зі сплини»: мансїтєвєць Олександр Зінченко втішально обнімає «гірника» Євгена Коноплянку. Років тричотири тому такий прогноз розвиту кар'єри двох гравців, певно, видався б просто маячнею божевільного...

Натомість в іншому поєдинку групи С було зафіксовано доволі несподіваний результат. Чемпіон Хорватії загребський «Динамо» — легендарному домашньому «Максимірі» каменя на камені не залишило від «бронзового» призера італійської Серії А, «Атланти» з Бергамо — 4:0! Тішити хіба те, що наш Руслан Маліновський у цій ганьбі брав участь лишень з другого тайму. Українець з'явився на полі, коли його клуб вже «летів» 0:3...

«ЛЕСИК» ПЛАЧЕ — «ДИНАМО» ВИГРАЄ. І НАБИРАЄ ХІД?

Ліга Європи. Група В. 1-й тур. «Динамо» (Київ, Україна) — «Мальме» (Мальме, Швеція) — 1:0 (Віталій Бугаяльський, 84 хв).

Коли м'яч завітпів у сітці воріт голкіпера «Мальме» Йогана Даліна після удару Віталія Бугаяльського, наставник киян Олександр Михайличенко нахилив голову й прикрив обличчя рукою. Проте увесь футбольний світ усе зрозумів: головний тренер «Динамо» плаче...

До поєдинку з «Мальме» кияни підійшли у відвертому до старту в УПЛ, шість поєдинків без перемог...

Тож емоції тренера (саме призначення якого після відставки Олександра Хацкевича у багатьох викликало відверте нерозуміння) збагнути доволі легко.

Фото segodnya.ua

То ми тільки в Україні «перші хлопці на селі»...

Адже в кінці цього моторошного тунелю таки спалахнуло світло! До честі киян, вони ще більше окрилили своїх уболівальників, розтрощивши на друзки за три дні в рамках 8-го туру УПЛ полтавську «Ворсклу» — 5:0!

В іншому матчі нашої групи данський «Копенгаген» вдома також мінімально обіграв швейцарський «Лугано» — 1:0.

НАШИМИ КІНЬМИ ПО «ФОЛЬКСВАГЕН-АРЕНІ» ПОКИ НЕ ПОПРЕШ...

Ліга Європи. Група І. 1-й тур. «Вольфсбург» (Вольфсбург, Німеччина) — ФК «Олександрія» (Олександрія, Україна) — 3:1 (1:0 — Максиміліан Арнольд, 20 хв; 2:0 — Адмір Мехмеді, 24 хв; 3:1 — Євген Банада, 66 хв; 3:1 — Йосип Брекало, 67 хв).

Будьмо відвертими, на успіх команди Володимира Шарана на «Фольксваген-Арені» ми не надто сподівалися. Бо навіть шосте місце «Вольфсбурга» в Бундеслизі за підсумками минулої сезону — це таки (давайте бути відвертими) щось серйозніше, ніж історична «бронза» ФК «Олександрія» в УПЛ.

Так воно і сталося. Гості трималися майже до середини першого тайму, проте потім двічі пропустили. Першого — від німця Максиміліана Арнольда, другого — від Адміра Мехмеді (і де совість цього швейцарця, який у 2012–2014 роках за обидві цюки наминав у київському

«Динамо» щедре українське сало?!).

А ось у середині вже другого тайму надію на диво одександрійцям подарував Євген Банада, скоротивши відрив у рахунку.

На жаль, хорват Йосип Брекало майже відразу знищив шойно народжену інтригу, встановивши кінцевий результат зустрічі — 3:1.

Підсумок, чесно кажучи, очікуваний. Так само очевидно, що українському клубу буде складно буквально в кожному матчі цієї групи. Проте міцно тримаємо кулаки за Володимира Шарана та його хлопців — аби таки ж попили трохи бельгійської, французької та німецької («Вольфсбургу» ж іще грати у нас!) крові.

В іншому матчі групи бельгійський «Гент» з Горем Пластуном та Романом Яремчуком у стартовому складі з рахунком 3:2 здолав французький «Сент-Етьєн».

Тим часом Україна опустилася з 9-ї на 10-ту сходинку в таблиці коефіцієнтів УЄФА після 1-го туру групових етапів Ліги чемпіонів і Ліги Європи. Нас обійшли Нідерланди.

А у спину нам вже дихає Туреччина, у якої 30,60 бала...

Результати 8-го туру:

СК «Дніпро-1» — «Карпати» — 2:0; ФК «Львів» — «Олімпік» — 0:1; «Зоря» — ФК «Маріуполь» — 0:0; «Десна» — «Шахтар» — 0:1; «Ворскла» — «Динамо» — 0:5; «Колос» — ФК «Олександрія» — 1:1.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ:									
М	Команда	І	В	Н	П	М	О		
1	«Шахтар» (Донецьк)	8	8	0	0	24-6	24		
2	«Десна» (Чернігів)	8	4	2	2	9-4	14		
3	ФК «Олександрія»	8	4	1	3	10-11	13		
4	«Зоря» (Луганськ)	8	3	3	2	12-10	12		
5	«Динамо» (Київ)	7	3	2	2	15-7	11		
6	СК «Дніпро-1» (Дніпро)	8	3	2	3	10-9	11		
7	«Колос» (Ковалівка)	8	3	2	3	7-10	11		
8	ФК «Маріуполь»	7	2	3	2	7-10	9		
9	«Карпати» (Львів)	8	2	2	4	6-11	8		
10	«Ворскла» (Полтава)	8	2	1	5	8-14	7		
11	ФК «Львів»	8	2	0	6	7-14	6		
12	«Олімпік» (Донецьк)	8	1	2	5	5-14	5		

Кращими бомбардирами першості є гравці «Шахтаря» Жуніор Мораес (7 голів) та Марлос — 6.

■ До уваги патріотів

11* причин служити в Закарпатському легіоні (128-й ОГШБр)

- Служба в Збройних силах України** — це патріотично та гідно, а головне — по-справжньому круто. Служба в 128-й ОГШБр — тим паче. Легендарна бригада, в її складі — справжні герої, надпотужний колектив із «нових» та «старих». П'ятеро (!) військовослужбовців бригади отримали вищу нагороду — звання Героя України! Стати Солдатом (з великої літери) можна (і потрібно) саме тут, у Закарпатському легіоні.
- Бригада** — бойова, а значить біці отримують «бойові» в ООС. Перша лінія — 17 000 гривень, друга та третя — 6500 гривень.
- Премія за участь в інтенсивній підго-**

- товці (перед направленням бригади в зону проведення ООС** із розрахунку 100 грн на добу. Але, щоб отримати такий «бонус», військовослужбовець повинен не мати стягнень.
- Так, гроші не головне, але гроші — необхідність.** Наразі грошове забезпечення в бригаді стартує від 11500 (без вислуги, у зв'язі з «солдат» на посаді стрільця). Відповідно для фахівців ця сума буде більшою. Офіцери отримують від 15 000 (такі суми через те, що бригада прирівняна до грошового забезпечення для десантно-штурмових військ (це важливо).
- І наостанок, щодо грошей**.** Врахуйте:

- матеріальна і підйомна допомога, виплата за перший контракт, оздоровчі, підйомні. Тож це непогана сума.
- 30 днів щорічної відпустки** + 5 днів за кожні 5 років служби (+15 днів після повернення з ООС).
- Щоб відпочити під час відпустки** — нікуди їхати не треба. ППД бригади розташовується на срібному Закарпатті (Мукачево, Ужгород, Виноградів), що є справжнім курортом (і люди платять гроші, аби сюди приїхати). Навколо вас — гори, замки, термальні й мінеральні джерела (з посвідченням УБД — безкоштовно), є можливість побувати у вікенді в інших країнах Європи.

P. S. Наставник луцької «Волині» Андрій Тлумак (на фото) продовжить керувати командою і зараз готує спортсменів до наступних поєдинків.

Вітаємо!

29 вересня 45-річчя відзначатиме найкращий тато, коханий чоловік, житель села Довгів Горохівського району **Петро Петрович ПЕЛЕХ**.
Хай щастя панує у вашому домі і радість у ньому живе. Здоров'я міцного і щирої долі Хай Бог посилає й тебе береже. Нехай тобі Всевишній подарує любов і щастя на багато літ!
З найщирішими побажаннями донечка Марія, дружина Валя.

Доброго дня, Ківерчани!

Про життя району — на сторінках «Газети Волинь» №4,26 вересня 2019 року

Тема номера

Світлана Іванівна щодня чекає дзвінка від сина, якому на Покрову збирається передати наші відзнаки.

МАМА ГЕРОЯ УКРАЇНИ ОТРИМАЛА ГОЛОВНУ РЕДАКЦІЙНУ НАГОРОДУ ВІД «ГАЗЕТИ ВОЛИНЬ»

У номері за 26 березня 2015 року в публікації «Героя України зустрічали мама і... «Волинь-нова» ми розповідали про нашого земляка-волинянина, який родом із Ківерців, командира роти механізованого батальйону 30-ї окремої механізованої бригади 8-го армійського корпусу Володимира Гринюка

Кость ГАРБАРЧУК

Під час звільнення 10–11 лютого 2015 року села Логвинове Артемівського району Донецької області підпорядкований йому підрозділ завдяки сміливості та рішучим діям старшого лейтенанта захопив частину населеного пункту, при цьому Володимир Гринюк особисто знищив три одиниці бронетехніки та кілька десятків бойовиків. Молодий офіцер був поранений, але продовжував керувати підрозділом. За цей подвиг командир роти отримав високе звання — Герой України. Йому на роду було написано стати воїном, адже народився в День захисника України, на свято Покрови Пресвятої Богородиці — 14 жовтня.

Після нашої публікації Володимир Гринюк визнаний «Героєм березня 2015 року» за версією читачів та працівників газети у редакційній акції, а згодом «Людиною 2015 року». Так склалося, що ми тоді не змогли вручити нагороду.

Напередодні нашого ювілею найвищу відзнаку «Газети Волинь» одержала мама Володимира Гринюка — Світлана Іванівна. Ми завітали додому до батьків Героя України. Жінка була зворушена й розчулена.

Вручаючи нагороду, головний редактор «Волині» Олександр Згоранець сказав:

«— Була приємно здивована, коли вийшла до поїзда зустрічати сина із сім'єю, а на пероні його вже чекали журналісти «Волині», — сказала мама. — Крім мене і вас, більше нікого не було. Навіть не очікувала. За цей час відбулося чимало подій. Володя став майором і заступником командира батальйону. Підросли його діти, а наші онуки: Назару буде 6 років, а Карині вже виповнилося 10. Син щодня телефонує, я з таким нетерпінням чекаю цього дзвінка. Коли він не може подзвонити день чи два, то прошу: «Скажи мені лише два слова: все добре. Щоб тільки їх почула і тоді не буду хвилюватися». Найгірше, коли він не відповідає або вимкнений телефон. Як кожна мама, в якій син на фронті, дуже переживаю. Чекаємо його на Покрову в гості. ■»

— Пані Світлано, місто Ківерці, Волинь й уся Україна пишуться вашим сином. Його подвиг уже увійшов в історію. Він отримав від держави звання Героя України за виняткову мужність, героїзм і незламність духу. Адже завдяки

рішучості та хоробрості Володимира Гринюка вдалося врятувати багатьох захисників. Працівники та читачі нашої газети також високо оцінили вашого сина. Він став «Людиною 2015 року».

— Була приємно здивована, коли вийшла до поїзда зустрічати сина із сім'єю, а на пероні його вже чекали журналісти «Волині», — сказала мама. — Крім мене і вас, більше нікого не було. Навіть не очікувала. За цей час відбулося чимало подій. Володя став майором і заступником командира батальйону. Підросли його діти, а наші онуки: Назару буде 6 років, а Карині вже виповнилося 10. Син щодня телефонує, я з таким нетерпінням чекаю цього дзвінка. Коли він не може подзвонити день чи два, то прошу: «Скажи мені лише два слова: все добре. Щоб тільки їх почула і тоді не буду хвилюватися». Найгірше, коли він не відповідає або вимкнений телефон. Як кожна мама, в якій син на фронті, дуже переживаю. Чекаємо його на Покрову в гості. ■

Дорога до храму

Фото Людмили ЯКИМЧУК.

Відтепер журавичівські жінки можуть просити Господа про мир в Україні перед скульптурою Богородиці.

ЇЇ МОЛИТВАМИ Й ДОНІНИ ТРИМАЄТЬСЯ СВІТ

Коли на серці відчай і підступний страх, коли страждає душа і в неї згасає остання іскорка надії, тоді звертаємося з молитвою до Богородиці: «Благословенна Ти між жінками і благословенний плід лона Твого, бо Ти породила Христа Спаси, Ізбавителя душ наших»

Людмила ЯКИМЧУК

Уважний для країни час просимо Заступницю звернути милостиві очі на нас, молити Сина за Україну. «О ласкава, о люба, о солодка Діво Маріє!» — звертаємося до неї. «До вічного Бога одне лиш дорога, веди нас, Маріє, веди!» — звучало у виконанні церковного хору в День Різдва Пресвятої Богородиці у церкві Миколи Чудотворця села Журавичі. Діву Марію прославляли й найменші журавичівці. Настоятель храму отець Микола Савчук стверджує, що «Марія — надія наша і допомога! Їй були віддані всі скарби ласк, які здобув для нас Її Син, Ісус Христос. Про що попросиш Його як Мати найулюбленіша — отримаєш, чого прагнеш — збудеться все згідно з Твоїм бажанням. Тому всі покоління в Твоєму Материнському Серці шукають утіхи і спасіння, кличуть з довірою: випроси нам ласки у Твого Сина».

Саме цього просили у велике християнське свято журавичівці та численні гості із Ківерців, Луцька, сіл Домашів, Микове, Лички, Хопнів, Тростянець, сусіднього Маневичського району і навіть із Житомирщини.

Перша згадка про Журавичі належить до 1570 року. Церква тут відома ще з XVIII століття. Знищена під час Першої світової війни, вона відбудована громадою у 1925-му, дивом вистояла, коли фашисти спалили село майже повністю, і нині є пам'яткою архітектури місцевого значення. Відтепер в історію громади вписана ще одна важлива сторінка: у суботу на роздоріжжі п'яти доріг у центрі навпроти храму

зведено фігуру Богоматері — єдину в районі.

Здійснилася мрія лідера громади Алли Гонтар. Встановлення постаті Матері — не самоціль. Це радше бажання об'єднати людей у спільній справі, зміцнити громаду, відчувати її силу та міць. Непросто було знайти саме те, що хотілося. Але й тут лідерка відчула Божий промисел: «Достойний варіант з'явився сам собою, коли відкрила після тривалих пошуків комп'ютер у закладі «Біблія» і на екрані висвітвився саме той,

як материнська молитва. Та й найкращі й найдорожчі слова теж жіночого роду. І слово перше, мовлене дитиною, — мама! Завдячуючи родині лідера громади, відтепер маємо у селі фігуру Богоматері, яка стоятиме на віки. Вона дивиться на церкву, вітаючи усіх. Не забуваймо храм. А будівничим — «Многая літа!»

Тож журавичівська громада матиме ще одне свято. Воно є великим, особливо для тих, хто очікує найбільшого щастя, — народження диток. Треба

«Достойний варіант фігури Богородиці з'явився сам собою, коли відкрила після тривалих пошуків комп'ютер у закладі «Біблія» і на екрані висвітвився саме той, омріяний в думках образ.»

омріяний в думках образ... Не можна було очей відвести від лиця Богородиці! — каже Алла Анатоліївна. — Замовляли фігуру аж у Коломиї, де віднайшли художника, який зумів втілити задумане. Дашок над фігурою виготовляли у Луцьку, а далі була сумлінна й кропітка робота по встановленню. Закінчили її саме в переддень Різдва Богородиці, що теж символічно».

Дуже сприяли цьому Валерій Панчук, Ігор Музичко, Іван Сапега, Ігор Пісковець, Вадим Павлючик, Богдан Мекуш, Тетяна Бабчук...

— Кожен чекає на день народження своєї земної мами, — наголосив при освяченні отець Микола Савчук. — Поспішаємо привітати ту, яка нас народила, викохала, довела до юності і все подальше життя переживає за нас. Ніщо не має такої сили,

молитися, вірити, не сумніватися — і Богородиця допоможе! Оскільки паралельно в селах відбувалася вже запланована заходи за участі вищого духовенства району та Волині, в Журавичі ще обов'язково вони з'їдуться, щоб прославити молитвою Діву Марію.

— Як тільки роботи біля фігури Богоматері були закінчені, пішов короточасний дощ. То добре знамення, — впевнена Алла Гонтар. — Господь окропив фігуру з неба. Любімо одне одного. Любімо дітей так, як любила Своя Сина Марія. Вона розрадить, порадить їй до щастя покаже дорогу усім, хто вірить і славить Її. Адже молитвами Пречистої Матері й донині тримається світ.

Після закінчення рочотистого чину знову почав крапати дощик... Знамення?! ■

У номер!

ДВОЄ ДІТЕЙ ПОСТРАЖДАЛО В ДТП НЕПОДАЛІК КІВЕРЦІВ

Родичі розшукують можливих свідків аварії

Мирослава СЛИВА

Про це у групі «Наш Луцьк» у фейсбуці написав Олександр Борейчук. За його словами, автотранспортна пригода сталася в селі Жидичин. Як зазначає чоловік, за кермом ВАЗ 110 перебував його швагера, а в салоні — мама, батько і дві дочки.

«Із другорядної дороги виїхав автомобіль, водій якого не пересвідчився в наявності перешкоди. Тож ВАЗ не зміг уникнути зіткнення, в результаті чого всі мої рідні опинилися в лікарні», — зазначає дописувач. Олександр Борейчук просить можливих свідків відгукнутися та повідомити про деталі. ■

ЧОЛОВІК ЗАГИНУВ У ВОГНІ

Пожежа зі смертельним наслідком сталася у Ківерцях на вулиці Матросова

Ірина ПАСІЧНИК

Інформація про те, що у райцентрі горить житловий будинок, надійшла 17 вересня об 11-й годині 20 хвилин. Диспетчер відразу направив за вказаною адресою пожежний автомобіль. На місці події було встановлено, що у приміщенні сильне задимлення.

Тіло загиблого Василя Т., 1957 року народження, рятувальники виявили в житловій кімнаті. Чоловік мав інвалідність. Ймовірно причиною лиха є необережне поводження з вогнем під час паління. Стихія знищила переkritтя, накрита по всій площі, речі домашнього вжитку та пошкодила стіни. ■

Цифри Факти

Замість двох зимових дитячих курточок шахраї прислали ківерчанці рушник. Жінка замовила одяг в онлайн-магазині в інстаграмі. Молода мама відразу зробила повну оплату замовлення, перерахувавши на картку аферистів 1040 гривень. Відкривши посылку, зрозуміла, що її надурили. За захистом волинянка звернулася до правоохоронних органів.

Електронну петицію щодо необхідності капітального ремонту ґрунтової дороги на вулиці Лесі Українки в Ківерцях зареєстрували на сайті міської ради.

Мешканці просять впорядкувати шлях протяжністю близько 300 метрів, оскільки він є ґрунтовим та знаходиться у жахливому і занедбаному стані, до того ж повністю відсутнє дорожнє покриття. «Найбільше ситуація загострюється навесні та восени під час постійних дощів, з дороги (якщо її можна так назвати) стає суцільне м'ясиво» — йдеться у зверненні. Документ підписали 17 осіб із 100. До завершення збору голосів залишилося трохи менше 90 днів.

Читайте у вересневому випуску іншого нашого видання «Читанка для всіх»:

Волинський Гіннес Петро Кравчук дослідив свій родовід до 9-го коліна

Добре бути третьою дружиною. Чому?

Вероніка Чміль схудла на 50 кілограмів!

Майкл ШУР: «Намахувати політиків — це одне, а от коли ти намахуєш людину...»

Запитуйте у відділеннях зв'язку і ваших листонеш!

Усього 6,5 гривні

РЕКЛАМА

СЛУХОВІ АПАРАТИ (підбір, налаштування)

• КОНСУЛЬТАЦІЯ ЛОРА
• ОБСТЕЖЕННЯ СЛУХУ

м. Луцьк, вул. Шопена, 18, тел.: (0332)24-55-65, 72-49-64, (050) 661-68-90, (050) 788-49-49

БЕЗКОШТОВНЕ обстеження слуху, підбір та налаштування слухового апарату у разі придбання.

Самолікування шкодить вашому здоров'ю

МІНІ-ТРАКТОРИ

www.minitraktor.com.ua

- Гуртові ціни
- Безкоштовна доставка
- Гарантія

м. Луцьк, вул. Рівненська, 48

(067)98-917-98, (050)55-256-43, (050)21-399-31, (096) 62-626-93

ТЕЛЕПРОГРАМА

30 вересня – 6 жовтня

ПОНЕДІЛОК, 30 ВЕРЕСНЯ

UA: ПЕРШИЙ 06:00 М/с «Танці проти» 06:05 М/с «Врум!» 06:30, 07:00, 08:00, 09:00, 09:25, 13:00, 15:00, 18:00, 21:00, 23:00 Новини 06:35, 07:05, 08:05, 09:05 Доброго ранку, Країно! 09:30 Т/с «Еліза» 11:20, 14:15 Телерадіо 11:45 Своя земля 11:55 Енеїда 13:10, 21:45 Бюджетники 13:45 #БУКРАЙН 14:30 Д/ц «Аромати Південної Африки» 15:15 Х/ф «ПАРМСКА ОБИТЕЛЬ» 17:10 Пліч-о-пліч 17:30 Перша шпальта 19:55 Д/с «Життя з левями» 21:25, 23:40 UA Спорт 22:15 Д/с «Левиний рик»	04:05 «Богині ефіру» 05:15 «Тор Шоп» УКРАЇНА 06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною 07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні 09:30 Зірковий шлях 11:20 Реальна містика 13:20, 15:30 Агенти справедливості 12+ 16:00, 23:30 Історія одного злочину 16+ 18:00 Т/с «Пошта» 19:50 Ток-шоу «Говорить Україна» 21:00 Т/с «Тамниця Марії»	13:00 Х/ф «ЗПІКНЕННЯ З БЕЗОДНЕЮ» 15:20 Х/ф «ПІСЛЯ ЗАВТРА» 17:50 Х/ф «БЕЗСОРОМНА МАНДРИВКА» 19:40 Х/ф «ЗА БОРТОМ» 22:00 Т/с «Підорожники» 23:00 Х/ф «ПІОНИ СПОЧАТКУ» МЕГА 06:00 Бандитська Одеса 08:20, 14, 10 Правда життя 11:10 Секрет 12.10 09:20 Невідомі Австралія 10:20, 17:00 Суцасні дива 11:10 Секрет 12.10 Україна: забула історія 13:00, 00, 02, 30 Речовий доказ 15.10, 23.30 Секрети Другої світової 16.10, 21.45 Ефект Нострадамуса 17.50, 22.35 Невідомі Південна Америка 18.50 Фантастичні історії 19.50 Проклята реальність 20.45 Секретні території 01.40 Містична Україна 05.30 Тамниця кримінального світу	23:05 Х/ф «УРОК ВИЖИВАННЯ» ФУТБОЛ-1 06:00 Хетафе - Барселона, Чемпіонат Іспанії 07:45 Журнал Ліги чемпіонів 08:15 Олімпік - Зоря, Чемпіонат України 10:00 «Великий футбол» 11:45 «АУТОГОЛ» 12:00 Мілан - Фіорентина, Чемпіонат Італії 13:45 Шахтар - Ворскла, Чемпіонат України 15:40, 21:30 Yellow 15:40, 21:30 Yellow 15:40, 21:30 Yellow 16:05 Бурсосія (Д) - Вепер, Чемпіонат Німеччини 17:55 Чемпіонат Іспанії 18:50 Ателіко - Реал, Чемпіонат Іспанії 20:40 Журнал Ліги Європи, Прем'єра 21:40 LIVE. Парма - Торіно, Чемпіонат Італії 23:40 Чемпіонат Італії, Огляд туру, Прем'єра
1+1 06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сніданок з 1+1» 07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30 ТСН: «Телевізійна служба новин» 09:25, 10:20 «Життя відомих людей» 11:20, 12:20 «Міняю жінку» 13:15 «Смієйні мелодрами» 14:15 Т/с «Величне століття. Роксолана» 17:10 Т/с «Наречена зі Стамбула» 19:20 «Секретні матеріали 2019» 20:45, 21:45 Т/с «Свати» 22:45 «Гроші 2019»	СТБ 06:20 Т/с «Колі ми вдома» 09:25 Т/с «Колі ми вдома. Нова історія» 12:20 МастерШеф 12+ 15:25, 19:00, 23:45 Хата на тата 12+ 17:30, 23:00 Вікна-Новини 18:00 Слідство веде екстрасенс 16+ 21:00 Т/с «Вибір матері»	К-1 06:30 «ТОР ШОП» 07:45 М/с «Каспер» 08:50 «Орелі і Решка. Шопінг» 09:45 Х/ф «Дорогий доктор» 13:10 Х/ф «СВІДОК НА ВЕСІЛІ» 15:00, 23:00 «Орелі і Решка. Мегалопіс» 16:10 «Орелі і Решка. Навколо світу» 18:10 Т/с «Мисливці за реліквіями» 20:00 Т/с «Доктор Хто» 22:00 «Орелі і Решка. Рай та пекло 2»	ТЕТ 06:00 ТЕТ Мультиранок 09:30 М/с «Іванко Бобів» 11:20, 12:20 «Міняю жінку» 13:15 «Смієйні мелодрами б» 14:15 Т/с «Величне століття. Роксолана» 17:10 Т/с «Наречена зі Стамбула» 19:20 «Секретні матеріали 2019» 20:45, 21:45 Т/с «Свати» 22:45 «Міняю жінку - 14»
ІСТV 05:00 Т/с «Відрід 44» 05:45 Громадянська оборона 06:35, 08:45, 12:45, 15:45, 16:45, 21:05 Факти 09:15, 19:20 Надзвичайні новини 10:10 Не дай себе обдурити 11:00 Антисоф, Дайджест 12:10, 13:20, 16:25 Х/ф «ОЛЕКСАНДР» 16:40 Х/ф «РЕД» 20:15 Більше ніж правда 21:20 Т/с «Розтин покаже» 22:20 Свобода слова 23:35 Х/ф	СТБ 06:20 Т/с «Колі ми вдома» 09:25 Т/с «Колі ми вдома. Нова історія» 12:20 МастерШеф 12+ 15:25, 19:00, 23:45 Хата на тата 12+ 17:30, 23:00 Вікна-Новини 18:00 Слідство веде екстрасенс 16+ 21:00 Т/с «Вибір матері»	К-1 06:30 «ТОР ШОП» 07:45 М/с «Каспер» 08:50 «Орелі і Решка. Шопінг» 09:45 Х/ф «Дорогий доктор» 13:10 Х/ф «СВІДОК НА ВЕСІЛІ» 15:00, 23:00 «Орелі і Решка. Мегалопіс» 16:10 «Орелі і Решка. Навколо світу» 18:10 Т/с «Мисливці за реліквіями» 20:00 Т/с «Доктор Хто» 22:00 «Орелі і Решка. Рай та пекло 2»	НТН 05:40 Х/ф «ЧЕКАЮ ТА СПОДІВАЮСЬ» 08.15, 17.45 «Випадковий свідок» 08.50 Х/ф «ЗАГАДКА ЕНДЖАУЗА» 10.45, 19.30 Т/с «Той, що читає думки» (16+) 12.30, 16.30, 19.00, 23.15 «Свідок» 12.50 «Тамничий світу» 13.30 «Речовий доказ» 16.05, 16.50 «Легенди бандинської Одеси» 17.40 «Легенди бандинської Одеси» 18.20 «Свідок» 19.00, 01.50 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00, 02.35 «Підорожники»
ІНТЕР 05:25, 22:00 «Слідство веде... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10 «Ранок з Інтером» 09.20, 20.00, 18.00, 19.00, 01.50 Ток-шоу «Стосується кожного» 11.15, 12.25 Х/ф «ОПЕРАЦІЯ «ТУШОНКА» 14.00 Х/ф «ПРОГУЛЯНКА ПО БАНГУКУ» 15.50 «Часай на мене» 13.30 21.00, 02.35 «Підорожники» 21.00 «Речод. Особливий випадок. Смієйні хроніка» 23.50 Т/с «Східні солодощі» 2-03.20 Т/с «Банкірші»	СТБ 06:20 Т/с «Колі ми вдома» 09:25 Т/с «Колі ми вдома. Нова історія» 12:20 МастерШеф 12+ 15:25, 19:00, 23:45 Хата на тата 12+ 17:30, 23:00 Вікна-Новини 18:00 Слідство веде екстрасенс 16+ 21:00 Т/с «Вибір матері»	К-1 06:30 «ТОР ШОП» 07:45 М/с «Каспер» 08:50 «Орелі і Решка. Шопінг» 09:45 Х/ф «Дорогий доктор» 13:10 Х/ф «СВІДОК НА ВЕСІЛІ» 15:00, 23:00 «Орелі і Решка. Мегалопіс» 16:10 «Орелі і Решка. Навколо світу» 18:10 Т/с «Мисливці за реліквіями» 20:00 Т/с «Доктор Хто» 22:00 «Орелі і Решка. Рай та пекло 2»	НТН 05:40 Х/ф «ЧЕКАЮ ТА СПОДІВАЮСЬ» 08.15, 17.45 «Випадковий свідок» 08.50 Х/ф «ЗАГАДКА ЕНДЖАУЗА» 10.45, 19.30 Т/с «Той, що читає думки» (16+) 12.30, 16.30, 19.00, 23.15 «Свідок» 12.50 «Тамничий світу» 13.30 «Речовий доказ» 16.05, 16.50 «Легенди бандинської Одеси» 17.40 «Легенди бандинської Одеси» 18.20 «Свідок» 19.00, 01.50 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00, 02.35 «Підорожники»
1+1 06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сніданок з 1+1» 07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30 ТСН: «Телевізійна служба новин» 09:25, 10:20 «Життя відомих людей» 11:20, 12:20 «Міняю жінку» 13:15 «Смієйні мелодрами» 14:15 Т/с «Величне століття. Роксолана» 17:10 Т/с «Наречена зі Стамбула» 19:20 «Секретні матеріали 2019» 20:45, 21:45 Т/с «Свати» 22:45 «Гроші 2019»	СТБ 06:20 Т/с «Колі ми вдома» 09:25 Т/с «Колі ми вдома. Нова історія» 12:20 МастерШеф 12+ 15:25, 19:00, 23:45 Хата на тата 12+ 17:30, 23:00 Вікна-Новини 18:00 Слідство веде екстрасенс 16+ 21:00 Т/с «Вибір матері»	К-1 06:30 «ТОР ШОП» 07:45 М/с «Каспер» 08:50 «Орелі і Решка. Шопінг» 09:45 Х/ф «Дорогий доктор» 13:10 Х/ф «СВІДОК НА ВЕСІЛІ» 15:00, 23:00 «Орелі і Решка. Мегалопіс» 16:10 «Орелі і Решка. Навколо світу» 18:10 Т/с «Мисливці за реліквіями» 20:00 Т/с «Доктор Хто» 22:00 «Орелі і Решка. Рай та пекло 2»	НТН 05:40 Х/ф «ЧЕКАЮ ТА СПОДІВАЮСЬ» 08.15, 17.45 «Випадковий свідок» 08.50 Х/ф «ЗАГАДКА ЕНДЖАУЗА» 10.45, 19.30 Т/с «Той, що читає думки» (16+) 12.30, 16.30, 19.00, 23.15 «Свідок» 12.50 «Тамничий світу» 13.30 «Речовий доказ» 16.05, 16.50 «Легенди бандинської Одеси» 17.40 «Легенди бандинської Одеси» 18.20 «Свідок» 19.00, 01.50 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00, 02.35 «Підорожники»

ТБ

ВІВТОРОК, 1 ЖОВТНЯ

UA: ПЕРШИЙ 06:00 М/с «Танці проти» 06:05 М/с «Врум!» 06:30, 07:00, 08:00, 09:00, 09:25, 13:00, 15:00, 18:00, 21:00, 23:00 Новини 06:35, 07:05, 08:05, 09:05 Доброго ранку, Країно! 09:30 Т/с «Еліза» 11:20, 14:15 Телерадіо 11:45 Своя земля 11:55 Енеїда 13:10, 21:45 Бюджетники 13:45 #БУКРАЙН 14:30 Д/ц «Аромати Південної Африки» 15:15 Х/ф «ПАРМСКА ОБИТЕЛЬ» 17:10 Пліч-о-пліч 17:30 Перша шпальта 19:55 Д/с «Життя з левями» 21:25, 23:40 UA Спорт 22:15 Д/с «Левиний рик»	04:05 «Богині ефіру» 05:15 «Тор Шоп» УКРАЇНА 06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною 07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні 09:30 Зірковий шлях 11:20 Реальна містика 13:20, 15:30 Агенти справедливості 12+ 16:00, 23:30 Історія одного злочину 16+ 18:00 Т/с «Пошта» 19:50 Ток-шоу «Говорить Україна» 21:00 Т/с «Тамниця Марії»	13:00 Х/ф «ЗПІКНЕННЯ З БЕЗОДНЕЮ» 15:20 Х/ф «ПІСЛЯ ЗАВТРА» 17:50 Х/ф «БЕЗСОРОМНА МАНДРИВКА» 19:40 Х/ф «ЗА БОРТОМ» 22:00 Т/с «Підорожники» 23:00 Х/ф «ПІОНИ СПОЧАТКУ» МЕГА 06:00 Бандитська Одеса 08:20, 14, 10 Правда життя 11:10 Секрет 12.10 09:20 Невідомі Австралія 10:20, 17:00 Суцасні дива 11:10 Секрет 12.10 Україна: забула історія 13:00, 00, 02, 30 Речовий доказ 15.10, 23.30 Секрети Другої світової 16.10, 21.45 Ефект Нострадамуса 17.50, 22.35 Невідомі Південна Америка 18.50 Фантастичні історії 19.50 Проклята реальність 20.45 Секретні території 01.40 Містична Україна 05.30 Тамниця кримінального світу	23:05 Х/ф «УРОК ВИЖИВАННЯ» ФУТБОЛ-1 06:00 Хетафе - Барселона, Чемпіонат Іспанії 07:45 Журнал Ліги чемпіонів 08:15 Олімпік - Зоря, Чемпіонат України 10:00 «Великий футбол» 11:45 «АУТОГОЛ» 12:00 Мілан - Фіорентина, Чемпіонат Італії 13:45 Шахтар - Ворскла, Чемпіонат України 15:40, 21:30 Yellow 15:40, 21:30 Yellow 15:40, 21:30 Yellow 16:05 Бурсосія (Д) - Вепер, Чемпіонат Німеччини 17:55 Чемпіонат Іспанії 18:50 Ателіко - Реал, Чемпіонат Іспанії 20:40 Журнал Ліги Європи, Прем'єра 21:40 LIVE. Парма - Торіно, Чемпіонат Італії 23:40 Чемпіонат Італії, Огляд туру, Прем'єра
1+1 06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сніданок з 1+1» 07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30 ТСН: «Телевізійна служба новин» 09:25, 10:20 «Життя відомих людей» 11:20, 12:20 «Міняю жінку» 13:15 «Смієйні мелодрами» 14:15 Т/с «Величне століття. Роксолана» 17:10 Т/с «Наречена зі Стамбула» 19:20 «Секретні матеріали 2019» 20:45, 21:45 Т/с «Свати» 22:45 «Гроші 2019»	СТБ 06:20 Т/с «Колі ми вдома» 09:25 Т/с «Колі ми вдома. Нова історія» 12:20 МастерШеф 12+ 15:25, 19:00, 23:45 Хата на тата 12+ 17:30, 23:00 Вікна-Новини 18:00 Слідство веде екстрасенс 16+ 21:00 Т/с «Вибір матері»	К-1 06:30 «ТОР ШОП» 07:45 М/с «Каспер» 08:50 «Орелі і Решка. Шопінг» 09:45 Х/ф «Дорогий доктор» 13:10 Х/ф «СВІДОК НА ВЕСІЛІ» 15:00, 23:00 «Орелі і Решка. Мегалопіс» 16:10 «Орелі і Решка. Навколо світу» 18:10 Т/с «Мисливці за реліквіями» 20:00 Т/с «Доктор Хто» 22:00 «Орелі і Решка. Рай та пекло 2»	ТЕТ 06:00 ТЕТ Мультиранок 09:30 М/с «Іванко Бобів» 11:20, 12:20 «Міняю жінку» 13:15 «Смієйні мелодрами б» 14:15 Т/с «Величне століття. Роксолана» 17:10 Т/с «Наречена зі Стамбула» 19:20 «Секретні матеріали 2019» 20:45, 21:45 Т/с «Свати» 22:45 «Міняю жінку - 14»
ІСТV 05:00 Т/с «Відрід 44» 05:45 Громадянська оборона 06:35, 08:45, 12:45, 15:45, 16:45, 21:05 Факти 09:15, 19:20 Надзвичайні новини 10:10 Не дай себе обдурити 11:00 Антисоф, Дайджест 12:10, 13:20, 16:25 Х/ф «ОЛЕКСАНДР» 16:40 Х/ф «РЕД» 20:15 Більше ніж правда 21:20 Т/с «Розтин покаже» 22:20 Свобода слова 23:35 Х/ф	СТБ 06:20 Т/с «Колі ми вдома» 09:25 Т/с «Колі ми вдома. Нова історія» 12:20 МастерШеф 12+ 15:25, 19:00, 23:45 Хата на тата 12+ 17:30, 23:00 Вікна-Новини 18:00 Слідство веде екстрасенс 16+ 21:00 Т/с «Вибір матері»	К-1 06:30 «ТОР ШОП» 07:45 М/с «Каспер» 08:50 «Орелі і Решка. Шопінг» 09:45 Х/ф «Дорогий доктор» 13:10 Х/ф «СВІДОК НА ВЕСІЛІ» 15:00, 23:00 «Орелі і Решка. Мегалопіс» 16:10 «Орелі і Решка. Навколо світу» 18:10 Т/с «Мисливці за реліквіями» 20:00 Т/с «Доктор Хто» 22:00 «Орелі і Решка. Рай та пекло 2»	НТН 05:40 Х/ф «ЧЕКАЮ ТА СПОДІВАЮСЬ» 08.15, 17.45 «Випадковий свідок» 08.50 Х/ф «ЗАГАДКА ЕНДЖАУЗА» 10.45, 19.30 Т/с «Той, що читає думки» (16+) 12.30, 16.30, 19.00, 23.15 «Свідок» 12.50 «Тамничий світу» 13.30 «Речовий доказ» 16.05, 16.50 «Легенди бандинської Одеси» 17.40 «Легенди бандинської Одеси» 18.20 «Свідок» 19.00, 01.50 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00, 02.35 «Підорожники»
ІНТЕР 05:25, 22:00 «Слідство веде... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10 «Ранок з Інтером» 09.20, 20.00, 18.00, 19.00, 01.50 Ток-шоу «Стосується кожного» 11.15, 12.25 Х/ф «ОПЕРАЦІЯ «ТУШОНКА» 14.00 Х/ф «ПРОГУЛЯНКА ПО БАНГУКУ» 15.50 «Часай на мене» 13.30 21.00, 02.35 «Підорожники» 21.00 «Речод. Особливий випадок. Смієйні хроніка» 23.50 Т/с «Східні солодощі» 2-03.20 Т/с «Банкірші»	СТБ 06:20 Т/с «Колі ми вдома» 09:25 Т/с «Колі ми вдома. Нова історія» 12:20 МастерШеф 12+ 15:25, 19:00, 23:45 Хата на тата 12+ 17:30, 23:00 Вікна-Новини 18:00 Слідство веде екстрасенс 16+ 21:00 Т/с «Вибір матері»	К-1 06:30 «ТОР ШОП» 07:45 М/с «Каспер» 08:50 «Орелі і Решка. Шопінг» 09:45 Х/ф «Дорогий доктор» 13:10 Х/ф «СВІДОК НА ВЕСІЛІ» 15:00, 23:00 «Орелі і Решка. Мегалопіс» 16:10 «Орелі і Решка. Навколо світу» 18:10 Т/с «Мисливці за реліквіями» 20:00 Т/с «Доктор Хто» 22:00 «Орелі і Решка. Рай та пекло 2»	НТН 05:40 Х/ф «ЧЕКАЮ ТА СПОДІВАЮСЬ» 08.15, 17.45 «Випадковий свідок» 08.50 Х/ф «ЗАГАДКА ЕНДЖАУЗА» 10.45, 19.30 Т/с «Той, що читає думки» (16+) 12.30, 16.30, 19.00, 23.15 «Свідок» 12.50 «Тамничий світу» 13.30 «Речовий доказ» 16.05, 16.50 «Легенди бандинської Одеси» 17.40 «Легенди бандинської Одеси» 18.20 «Свідок» 19.00, 01.50 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00, 02.35 «Підорожники»

ТБ

П'ЯТНИЦЯ, 4 ЖОВТНЯ

UA: ПЕРШИЙ 06:00 М/с «Танці проти» 06:05 М/с «Врум!» 06:30, 07:00, 08:00, 09:00, 09:25, 13:00, 15:00, 18:00, 21:00, 23:00 Новини 06:35, 07:05, 08:05, 09:05 Доброго ранку, Країно! 09:30 Т/с «Еліза» 11:20, 14:15 Телерадіо 11:45 Своя земля 11:55 Енеїда 13:10, 21:45 Бюджетники 13:45 #БУКРАЙН 14:30 Д/ц «Аромати Південної Африки» 15:15 Х/ф «ПАРМСКА ОБИТЕЛЬ» 17:10 Пліч-о-пліч 17:30 Перша шпальта 19:55 Д/с «Життя з левями» 21:25, 23:40 UA Спорт 22:15 Д/с «Левиний рик»	07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 17:40 Новини 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером» 10.00 «Корисна програма» 11.00, 12.25 Т/с «Надія на порятунок» 13.20, 14.15, 23.50 «Речод» 15.10 «Речод. Особливий випадок» 16.25 Ток-шоу «Роман з Ольгою» 18.00, 02.25 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00 «Підорожники» 03.10 «Часай на мене» Україна» 04.35 «Top Shop» 04.50 Х/ф «ЛЮБОВКА» Пліч-о-пліч 17:35 Свєми Корупція в деталях 17:55 WhoCheck 18:25 Темна дія 19:30 Розскрєнена історія 20:30 Д/с «Життя з левями» 21:25 UA Спорт 21:55 Банкірші шпальта 22:30 Як дивитися кінно 23:00 Х/ф «БІЛИЙ БОГ»	08:45, 12:45, 15:45, 18:45 Факти 09:15, 19:25 Надзвичайні новини 10:10 Антисоф, Дайджест 11:05, 13:20 Секрет-шоу «На трох» 16+ 16:20, 22:55 Т/с «Виклики за будь-яку ціну» 20:10 Дивел шоу 12+	15:00, 23:10 «Орелі і Решка. Мегалопіс» 16:10 «Орелі і Решка. Навколо світу» 18:00 Х/ф «ОХОРОНЕЦЬ» 20:00 Х/ф «ГРА В ІМІТАЦІЮ» 22:10 «Орелі і Решка. Рай та пекло 2»
1+1 06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сніданок з 1+1» 07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30 ТСН: «Телевізійна служба новин» 09:25, 10:20 «Життя відомих людей» 11:20, 12:20 «Міняю жінку» 13:15 «Смієйні мелодрами» 14:15 Т/с «Величне століття. Роксолана» 17:10 Т/с «Наречена зі Стамбула» 19:20 «Секретні матеріали 2019» 20:45, 21:45 Т/с «Свати» 22:45 «Гроші 2019»	СТБ 06:20 Т/с «Колі ми вдома» 09:25 Т/с «Колі ми вдома. Нова історія» 12:20 МастерШеф 12+ 15:25, 19:00, 23:45 Хата на тата 12+ 17:30, 23:00 Вікна-Новини 18:00 Слідство веде екстрасенс 16+ 21:00 Т/с «Вибір матері»	К-1 06:30 «ТОР ШОП» 07:45 М/с «Каспер» 08:50 «Орелі і Решка. Шопінг» 09:45 Х/ф «Дорогий доктор» 13:10 Х/ф «СВІДОК НА ВЕСІЛІ» 15:00, 23:00 «Орелі і Решка. Мегалопіс» 16:10 «Орелі і Решка. Навколо світу» 18:10 Т/с «Мисливці за реліквіями» 20:00 Т/с «Доктор Хто» 22:00 «Орелі і Решка. Рай та пекло 2»	ТЕТ 06:00 ТЕТ Мультиранок 09:30 М/с «Іванко Бобів» 11:20, 12:20 «Міняю жінку» 13:15 «Смієйні мелодрами б» 14:15 Т/с «Величне століття. Роксолана» 17:10 Т/с «Наречена зі Стамбула» 19:20 «Секретні матеріали 2019» 20:45, 21:45 Т/с «Свати» 22:45 «Міняю жінку - 14»
ІСТV 05:00 Т/с «Відрід 44» 05:45 Громадянська оборона 06:35, 08:45, 12:45, 15:45, 16:45, 21:05 Факти 09:15, 19:20 Надзвичайні новини 10:10 Не дай себе обдурити 11:00 Антисоф, Дайджест 12:10, 13:20, 16:25 Х/ф «ОЛЕКСАНДР» 16:40 Х/ф «РЕД» 20:15 Більше ніж правда 21:20 Т/с «Розтин покаже» 22:20 Свобода слова 23:35 Х/ф	СТБ 06:20 Т/с «Колі ми вдома» 09:25 Т/с «Колі ми вдома. Нова історія» 12:20 МастерШеф 12+ 15:25, 19:00, 23:45 Хата на тата 12+ 17:30, 23:00 Вікна-Новини 18:00 Слідство веде екстрасенс 16+ 21:00 Т/с «Вибір матері»	К-1 06:30 «ТОР ШОП» 07:45 М/с «Каспер» 08:50 «Орелі і Решка. Шопінг» 09:45 Х/ф «Дорогий доктор» 13:10 Х/ф «СВІДОК НА ВЕСІЛІ» 15:00, 23:00 «Орелі і Решка. Мегалопіс» 16:10 «Орелі і Решка. Навколо світу» 18:10 Т/с «Мисливці за реліквіями» 20:00 Т/с «Доктор Хто» 22:00 «Орелі і Решка. Рай та пекло 2»	НТН 05:40 Х/ф «ЧЕКАЮ ТА СПОДІВАЮСЬ» 08.15, 17.45 «Випадковий свідок» 08.50 Х/ф «ЗАГАДКА ЕНДЖАУЗА» 10.45, 19.30 Т/с «Той, що читає думки» (16+) 12.30, 16.30, 19.00, 23.15 «Свідок» 12.50 «Тамничий світу» 13.30

Ті, що тримають небо

По-справжньому тепле родинне дійство покликано в Торчин найкращі колективи області.

Фото із сайту Торчинської ОТГ.

до організатора, не пригадати. Колектив із Ратнівщини «Джерело» вирізнявся постоломи і квітами в очіпках. Вплив білоруської культури в одязі, співі і танцях відзначив Олександр Огороднік. Ми завжди щось запозичуємо в сусідів, добре, що це хороше.

«Криниця» із села Видерта Камінь-Каширського району розповіла акапельно, чому приїхали, а сусідня «Дубровка» проспівала всю біографію: «Ми і сієм, і сапасем, і копаєм, і гребем, а як сонечко заходить — на репетицію ідем». Що і на «Фольк-мюзік» у Києві співали не раз, а в області й районі були понад сотню разів. У них багатий самобутній репертуар, що аж заворожує справжністю: «Через річку ішла, гнала каченета, як у тебе, так і в мене чорні оченета», — виспівували голосисто Мене ж розчулила оця: «Хай цвіте калина в полі, хай сміються діточки, хай їх тато обнімає і шепече казочки», — підкреслюючи найбільше бажання — «щоб у світі не чекали сумну звістку про синів».

І тут де не візьмись Галья і Манька пофестивалити приїхали — творчий дует Волинського академічного театру ляльок у складі заслуженої артистки Лариси Гарлінської й акторки Світлани Стасюк. Що вже посмішили вони публіку, то таки так, але є у їхніх жартах і доля правди. Підкопали, що місцевих малувато, бо міщани горді: доки до хати не зайдеш, не вклонися, то й на безкоштовне не прийдуть. А в іншому сюжеті просили торчинську громаду не обмовляти свого голову, а підтримати.

«ЕТНОС — НАШ СТРИЖЕНЬ, ЯКОЩО ЙОГО ЗБЕРЕЖЕМО, ТО БУДЕМО ДЕРЖАВОЮ»

Виступ естрадного оркестру Нововолинського палацу культури був фінальним. Звучали джазові мелодії і розливалися над селищем. Чотири години збігли, як мить, а люди й незчулися. Не хотілося відпустити з серця і з площі цей барвистий фестиваль. Завершили дійство спільною молитвою за Україну.

Виставка образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва знайомила з місцевими вишивальницями, папінниками, живописцями, представляла

Завжди на це свято гарна погода, видно, у Бога в милості наш Олександр Огороднік.

вироби учнів місцевого професійного ліцею та майстрів сусідніх громад. Багато праці вкладає, щоб провести захід на такому високому рівні. Олександр Володимирович дбає, щоб залишилися гарні спогади.

Хочеться, щоб цей фестиваль був навіть після мене, бо етнос — наш стрижень, якщо його втрачимо, нас можна віднести до іншого народу, а як збережемо, то будемо державою. Тішить, що в колективи приходять молоді, а насторожує, що керівники не всюди зацікавлені. Хотілося б, аби розуміли, що матеріальне — це не перше. Ми їздиво з «Колосом» у найвіддаленіші села, даємо безкоштовні концерти, бо так приємно дарувати! Але організація потребує вкладення, нам недодали коштів на витрати, що ж — терпимо. Який район серед моїх фаворитів? Дуже люблю Камінь-Каширщину, ми виступали там у кожному селі.

Яку ж вам гарну погоду Бог посилає! — не втримуюся, коли Олександр Володимирович галантно сходить зі сцени, осяяний сонцем.

Мабуть, я з людьми завжди по-людськи, то це і з неба видно, — відповідає. І це чистісінька правда.

НАВІТЬ СОНЦЕ ФЕСТИВАЛИЛО В ОЛЕКСАНДРА ОГОРОДНІКА

Так казали про надзвичайно гарну недільну погоду відвідувачі VIII фестивалю народного мистецтва «Осінь барви Торчина». Наче Всевишній подарував такий чудовий день спеціально для ініціатора цього дійства, що минулої не проводилося через його нездужання. Традиційно учасники пройшли урочистою ходою від Будинку культури до центральної площі, обіч дороги їх вітали жителі селища, а на площі гучно стрічав оркестр Палацу культури Луцька

Лариса ЗАНЮК

Фото Лариси ЗАНЮК.

Троїсті музики із Соловців гриміли на всі округли села.

точності, тому ансамбль «Колос» протягом 75 років показує її світові і має послідовників, від їхніх виступів сьогодні у кожного на серці буде сонячно.

ЦЕ ТАКИЙ ФЕСТ, НА ЯКОМУ УЧАСНИКИ ГОРНУТЬСЯ ДО ОРГАНІЗАТОРА, ЯК ДІТИ ДО БАТЬКА

«Осінь Торчин знову зустрічає пісненький цвіт волинської землі», — писав колись Василь Гей, а музичний твір про знаменитий торчинський колектив нагадав багатьом той чудовий час, коли перші учасники ансамблю, який уже відзначив 75-ліття, були юними. Дві жінки ділилися зі мною щемними спогадами, чому щороку чекають цього дійства. В їхньому серці живе пісня. «Завжди на це свято гарна погода, видно, у Бога в милості наш Олександр Огороднік», — каже Тамара Завір'юха, яка прийшла підтримати рідний колектив й інших послухати, згадати молодість, а пані Леся колись сама танцювала в «Колосі», батько грав на баяні.

І ось на сцені народний ансамбль пісні і танцю України «Колос» під ке-

ривництвом Олександра Огородніка з ліричною піснею «Ой ти гаю» і веселим танцем, у вихор якого так би й зануритися. «Браво!» — це довго не стихало. Але під гіллями берізками чекали виходу на сцену найкращі колективи області. Тут і гурт «Горлиця», що випурхнув із Доротиша на Ковельщині, і ковальська «Лісова пісня», «Молодичка» зі Смідина Старовижівського району, «Кременчанка» із Рожищенського, гурт «Кумасі» із Кругли Луцького, знаменита «Маневичка сотня», «Василинка» із «Василихою» з Горохівщини, «Княгининський хорошеухи», копачівські «Рідні люди» — кожен дивував колоритним виконанням, пересипаючи виступи побажаннями. Троїсті музики із Соловців підняли дух і настрої, мало не до танцю закликаючи. Баївська «Криниця» — аматори з патріотичною піснею — дивувала ще й тим, що у ній співає священник із родинно.

Олександр Володимирович усіх обдарував і всім знаходив добре слово, а ще не втомлювався жартувати й давати щирі батьківські поради. Таких теплих заходів, де учасники, як діти, горнуть

ЦЬОГОРІЧ «ОСІННІ БАРВИ ТОРЧИНА» ЗІБРАЛИ 16 НАЙКРАЩИХ КОЛЕКТИВІВ ОБЛАСТІ

Торчин покликав, аби притулитися душою до надбань наших предків, що, як свята молитва, вивіщують нас, — розпочала захід його незмінна ведуча заслужена артистка України Лариса Мікоян, а традиційні позивні зворушили серця. Вшанували пам'ять українських героїв. Заступник начальника відділу культури з питань релігії й національності ОДА Марія Назаревич подякувала керівникам Торчинської ОТГ за підтримку галузі культури. Голова громади Юрій Кривський закликав, що влада докладатиме зусиль, аби фестиваль у Торчині щороку збирав учасників, а спонсорам подякував за допомогу, адже на цей фест не витрачається жодної копійки з держбюджету.

Ініціатор свята, почесний громадянин Волині, повний кавалер ордена «За заслуги», народний артист України Олександр Огороднік звернувся до гостей:

Коли духовне цвінеється нижче, ніж матеріальне, і в світі ще багато зла й неправди, культура та мистецтво займають особливе місце, адже в них закладені кращі духовні традиції, взірці доброти, справедливості й порядності. Наше мистецтво, настане на добрі, так лоскоче душу. Сила — в нашій іден-

«Кожну його рану я зацілювала і вона одразу гоїлася...»

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

Народила одразу 7 дітей!!!

Заміж за італійця

Усього 6,5 гривні

Заміж за італійця. Чому це зараз модно?

Читайте у вересневому випуску іншого нашого видання

«ТАК НІХТО НЕ КОХАВ»

Дружина Віталія Кличка Наталія: «Кожну його рану я зацілювала і вона одразу гоїлася...»

Неймовірно: народила одразу 7 дітей і виростила їх!

В сім'ї Ярослава і Вікторії Троців — 5 синів і 5 дочок.

А як освідчувався голова Волинського обласного об'єднання церков Євангельських християн-баптистів?

Запитуйте у відділеннях зв'язку і ваших листоншош!

Не пропустіть!

СКУЛЬПТУРИ НАГАДАЮТЬ ПРО ІСТОРИЧНЕ МИНУЛЕ ВОЛОДИМИРА

У Володимирі-Волинському триває 5-денний пленер різьбярів «Князівський шлях до трону», під час якого майстри з різних куточків України мають створити мистецькі вироби із дерева: волинських князів та князівський трон — претендент на рекорд України

Олена ВОЛИНЕЦЬ

За повідомленням Володимир-Волинської міськради, у пленері беруть участь кращі різьбярі із Рівненщини, Одещини, Івано-Франківщини та Волині, серед яких є місцеві майстри — Сергій Ничипорук, Олег Дубинчук, Андрій Ничипорук. Упродовж тижня досвідчені митці працюють із деревом і створюють свої вироби. Вже зараз мешканці княжо-го міста на власні очі можуть по-

бачити, як із дерев'яних колод з'являються обриси майбутніх скульптур, що нагадуватимуть про історичне минуле Володимира, а ще стануть своєрідною візитівкою цієї локації.

Святкове представлення робіт відбудеться 28 вересня. На відвідувачів заходу очікують театралізовані екскурсії, майстер-класи і виставка сакрального мистецтва та металопластики IX–XIII століття із приватної колекції Миколи Матусевича.

Побачення з Волинню

Фото Леоніда ОЛІННИКА.

Валерій Мельник: «У цьому виданні немає нещирості!»

Маловідомі факти про Маневиччину зібрані в одну книгу

У Луцьку відбулася презентація видання знаних волинських краєзнавців Валерія Мельника, Петра Хомича та Степана Войчика

Леонід ОЛІННИК

У книзі «Маневиччина: маловідомі факти» йдеться про історію, природу та легенди цього куточка Волині. Серед іншого дослідники розповіли про кожне озеро району і людей, причетних до тієї чи іншої водойми. А ще встановили, що в середині минулого століття жителі майже кожного села цієї місцевості вступали до лав УПА. На сторінках видання наведеной повний список маневичських повстанців. Ініціатор створення цієї книги колишня голова райдержадміністрації Андрій Ліндюк вважає, що «Маневиччина: маловідомі факти» справді здатна здивувати читача.

Не всі знають, що Герой Радянського Союзу Іван Сокол із села Старий Чорториськ був кулеметником в українських повстанцях, — зазначив експозадовець. Він каже, що це один із багатьох цікавих моментів нашого минулого, який відшукали автори.

Заслужений журналіст України Валерій Мельник під час презентації наголосив, що радянська влада намагалася позбавити українців свого

коріння, а щоб повернути нам справжню історію, потрібні такі видання.

Нас учили, що все розпочалося у 1917 році, а до того, мовляв, були лише «капітально» і феодалі. Виявляється, що правда зовсім інша, й про це ми пишемо у цій праці. Перші відгуки про видання ми отримали від наших читачів.

Радянська влада намагалася позбавити українців свого коріння, а щоб повернути нам справжню історію, потрібні такі видання.

Ветеран лісової галузі Степан Хомич Руднік у своєму листі написав: «Шановні автори, керівники Маневиччини, консультанти, хочу віддати шану вам за те, що любите Волинь... Про неї пишете з любов'ю та розумінням».

Книга вийшла тиражем 1000 примірників та профінансована із районного бюджету.

Читачі мають змогу ознайомитися із кожним озером району.

Виявляється, біля Троянівської церкви — цвинтар воїнів Першої світової війни.

Газета **Волинь**

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Александр Олександрович

Рекламу замовляйте за телефоном 096-401-01-08

«Газета Волинь» виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАльніСТЮ «ГАЗЕТА ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43025, Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.

Приймальня 72-38-94	ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ
Заступники головного редактора Ущипський Василь Михайлович 72-38-89 Світличковська Галина Йосипівна 72-38-07 Рухач Петро Макарович 72-38-94 Римар Микола Анатолійович 72-38-94 Научук Сергій Васильович 72-51-02	Місцеве самоврядування і сільського життя Гарбарчук Костянтин Володимирович 72-51-02
Відповідальний секретар Трофимчук Тамара Сергіївна 72-51-02	Інформації Козюпа Микола Павлович 72-61-21
Заступники відповідального секретаря Харчук Олена Андріївна 72-06-66 Місюк Олена Миколаївна 72-06-66	Соціального захисту Сомова Євгенія Володимирівна 72-38-94
Головний художній редактор Мішук Олександр Ярославович 72-06-66	Економіки Лісова Алла Степанівна (244) 3-11-78
Головний бухгалтер Вдовиченко Тамара Федорівна 72-71-07	Освіти і культури Занюк Лариса Віталіївна 72-38-94

Реклами і маркетингу	Листів і зв'язків із читачами	Приватних оголошень	Спеціальний кореспондент	Фотокореспондент
Борох Сергій Іванович 77-07-70	Криштоф Олег Степанович 72-51-02	Тимошук Руслана Борисівна 72-39-32	Власюк Людмила Миколаївна 72-38-94	Філюк Олександр Миколайович 72-06-66

ТзОВ «Газета Волинь»
п/р 2600805520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 6 друк. аркушів

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 30 000

Рестраційний номер ВЛ №18-251Р 02.03.2018 р.
Віддруковано: ТОВ «Лоділа-Терм», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тижневий тираж 51300.
Замовлення № 818.

Наступний номер «Газети Волинь» вийде у четвер, 3 жовтня.

РЕКЛАМА

ПАНІ ІВАННА
учасниця битви екстрасенсів 3-го сезону

Людина, яка врятувала тисячі доль, зберегла сотні сімей від розлучення!

Завдяки сильному дару допоможе позбутися алкоголізму, наркоманії, дитячого перелику, нав'язливої пристрасті, жіночих та чоловічих проблем, депресії, заїкання. А також віяня безшлюбності, заздрощів, родового негативу, самотності, безпліддя. Йй відкриті найсильніші знання, допоможе захистити ваш бізнес, влаштувати особисте життя, налагодити гармонію в шлюбі, захистити дітей від впливу вулиці та поганих компаній. Допоможе знайти вихід від складних та безвихідних ситуацій.

ПРАЦЮЄ ПО ФОТОГРАФІЇ
096-401-01-08